

KICKOFF

THE LOUD SOUL

HIPHOP MAGAZINE

02 6.2025

290.000 vnd

T LINH

PHỦ LỤA, KHÂU CHẤT

AirPods MAX

it sounds
like a dream

\$539

HOW DO I TURN THEM OFF?

Introducing AirPods Max — a perfect balance of exhilarating high-fidelity audio and the effortless magic of AirPods. The ultimate personal listening experience is here. The only thing we forgot to add is a power button.

© 2020 Homeless™

The over-ear headphone has been completely reimagined. From cushion to canopy, AirPods Max are designed for an uncompromising fit that creates the optimal acoustic seal for many different head shapes fully immersing you in every sound.

APPLE INC.

GUCCI

Light's
KAT

Vertical
Space

THE
NORTH
FACE

P E A K S

I CANT EVER LOOK DOWN,
YOU EVER GET THE FEELING?

THIS IS SOME SYSTEM.
IM LOST BUT FOUND

Alightz
ADNA

THE
NORTH
FACE

aMerkuria
Project

KICKOFF

TOÀ SOẠN

TẦNG 4, TOÀ NHÀ HAPPY HOUSE,
5 ĐƯỜNG SỐ 5B, BÌNH HƯNG, BÌNH CHÁNH,
THÀNH PHỐ HỒ CHÍ MINH

Tổng biên tập / Editor-in-Chief
Thư ký toà soạn / Managing Editor
Biên tập thời trang / Fashion Editor
Biên tập văn hoá / Feature Editor
Biên tập tin tức / News Editor
Biên tập hình ảnh / Photo Editor
Trợ lý biên tập / Editorial Assistant

LÊ THỊ THUỶ LINH
LÊ ĐĂNG THUẦN
LÊ LINH
NGUYỄN THỊ PHI YẾN
PHẠM HOÀNG THỊNH
THUẦN ĐÀNG
NGUYỄN PHIẾN

ĐỐI TÁC TRÁCH NHIỆM HÌNH ẢNH

Chỉ đạo mỹ thuật / Art Director
Phụ trách sản xuất / Production Manager
Thiết kế / Graphic Design
Chế bản / Prepress
Sửa bản in / Proofreader

BESLIM LEE
FOXIE NGYN
PHOTIE - NEYIHP
TANGTANG
LINH LOR

ĐẠI DIỆN QUẢNG CÁO & TIẾP THỊ

TẦNG 3, TOÀ NHÀ ESUOHTRA,
941 TRẦN XUÂN SOẠN, PHƯỜNG TÂN HƯNG,
QUẬN 7, THÀNH PHỐ HỒ CHÍ MINH
TEL: 08-3940 507, EMAIL: SALES@KICKOFF.VN

PHÁT HÀNH

CÔNG TY CỔ PHẦN PHÁT HÀNH TÔN ĐỨC THẮNG
19 NGUYỄN HỮU THỌ, PHƯỜNG TÂN PHONG,
QUẬN 7, TP. HỒ CHÍ MINH

CONTRIBUTORS

X

Lê Thị Thùy Linh - Editor in Chief

X

Lê Đăng Thuận - Creative Director

X

Phạm Hoàng Thịnh - Feature Writer

X

Nguyễn Thị Phi Yến - Community Editor

X

[http:// Hiphopmagazine.com](http://Hiphopmagazine.com)

THÂN ' GỬI BẠN

Chào bạn người đang cầm trên tay những trang đầu tiên của tạp chí KICKOFF.

Trước hết, tụi mình muốn nói lời cảm ơn: cảm ơn vì bạn đã dừng lại ở đây, giữa muôn vàn tạp chí, bài post, story hay track nhạc ngoài kia để đọc những điều tụi mình muốn kể. Tại sao lại là một tạp chí về hiphop? Tại sao lại tên là KICKOFF? Vì có những điều cần được bắt đầu. Những cảm xúc chưa ai nói thành lời, những câu chuyện nằm sau câu punchline, những cái gật đầu giữa đêm khuya khi bạn nghe một verse quá đúng lúc nhưng không biết kể với ai.

Tên gọi KICKOFF vừa là cú bắt đầu như nhịp đầu tiên trong một track mới. Vừa là lời nhắc: mọi chuyện lớn đều có thể bắt đầu từ một ý nhỏ. Một đoạn beat đơn sơ. Một căn phòng thu tự dựng. Một cảm xúc khó gọi tên nhưng khiến bạn muốn gõ vài dòng lyric lên màn hình điện thoại, tụi mình tin hiphop không chỉ là âm nhạc mà là cách sống. Cách cảm. Và cách những người không giỏi nói, tìm được ngôn ngữ của riêng mình. Tụi mình hy vọng KICKOFF sẽ không chỉ là một tạp chí mà là điểm khởi động cho một hành trình dài: của tụi mình, của bạn, và của tất cả những ai đang nghe nhạc với một trái tim còn mở.

Chúng ta cùng bắt đầu lại từ một nhịp đầu tiên.

Tạp chí KICKOFF số 02, ngày 03.06.2025

CONTENTS

SPOTLIGHT

Tiếng rét ngấm của những producer tài năng	12
Đôi lái beat	15
SUBOI - OG nhân trần	18

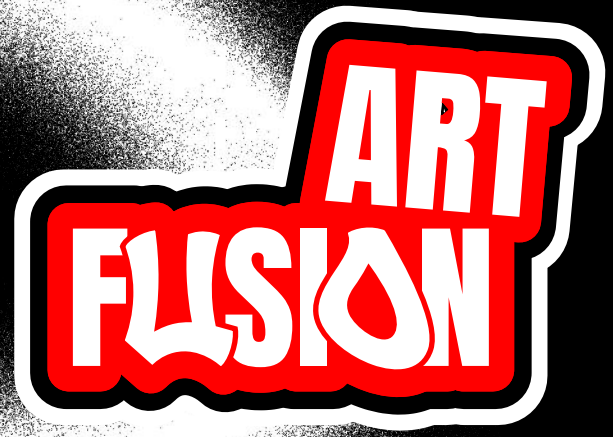
TRACK BREAKDOWN

Bản lĩnh của một người thuyền trưởng	22
Tiếng rap vọng từ hẻm sau của Hà Thành	26
Album 99% - Hỏi ký tracklist	28
Chỉ là khởi đầu - Beatbox hoá thành beat bốc	32

SOUNDLAB

Phong cách chơi vượt xa biên giới	36
Khi phòng ngủ hoá phòng thu	42
Lặng mà sâu, nhẹ mà lâu	48
Không cần nổi, chỉ cần nhạc có lối	52

Last Fire Crew - Bước chân rap xu hướng 56
TLINH - PHỦI LỤA KHÂU CHẤT 60
Dưới da là chất, hình xăm giới underground 72

Âm vang mới - DC trở lại, vẫn là Dế Choắt 74
Lên từ góc nhỏ 76
Cắm mày tao - Punchline rap còn lại gì 78
Wean Lê - Lối ra âm nhạc 82

Bảng xếp hạng - Những bài hip-hop ưa chuộng 87
Không giỏi nói nhưng đã nói hộ lòng tôi 90
Góc không ngủ - Những sự kiện sắp nổ ra 94

TIẾNG RẾT NGÂM

CỦA NHỮNG PRODUCER TÀI NĂNG

Biên tập: **Beslim Lee**

Họ không theo trend, không chiều lòng. Họ làm ồn để sống, để tồn tại và tiếng rét đó đang lớn dần.

Trong underground Việt, khi rapper chiếm spotlight, chính các producer mới là “bóng ma sau màn nhưng” — lặng lẽ tạo nên lớp âm thanh khiến cả scene rung chuyển.

2PILLZ - PHÁ BỎ GIỚI HẠN ÂM THANH

Một duo đầy nhiễu loạn và... gây nghiện. 2pillz không chỉ tạo ra nhạc, tạo ra “không gian âm thanh”. Nơi mọi cấu trúc truyền thống bị phá bỏ. Rap trở nên uế oải, vocal biến dạng, beat lo-fi nhiễu sóng. Anh đại diện cho làn sóng soundcloud-rap Việt đang ngấm bùng nổ.

WOKEUP - TƯ DUY ÂM NHẠC SẮC BÉN

Là một cái tên không thể bỏ qua khi nhắc đến experimental hip-hop và hyperpop Việt. WOLKUP - “kỹ sư hỗn loạn” âm thanh, người thổi sức sống dữ dội vào từng track với layering dày đặc, vocal xử lý méo mó, tốc độ thay đổi beat khiến người nghe không kịp thở.

KEWTIIE - NGƯỜI ĐỨNG SAU HITS

Dù hoạt động chủ yếu trên Soundcloud và YouTube, Kewtiie đã xây dựng được một cộng đồng fan riêng, say mê aesthetic Y2K, màu pastel chói lóa và những âm thanh như đến từ thế giới ảo trong anime hoặc trò chơi điện tử.

WOLKUP là một cái tên không thể bỏ qua khi nhắc đến experimental hip-hop và hyperpop Việt. Anh không đơn thuần là producer – WOLKUP là “kỹ sư hỗn loạn” âm thanh, người thổi sức sống dữ dội vào từng track với layering dày đặc, vocal xử lý méo mó và tốc độ thay đổi beat khiến người nghe không kịp thở.

Producer Việt Nam giờ không chỉ làm nhạc, họ đang vẽ ra bản sắc mới cho cả một thế hệ, phía sau mỗi track, âm thanh thành nghệ thuật.

- DEV NGUYỄN

MASEW - PHÙ THỦY ÂM NHẠC

Một cái tên nổi lên từ các buổi diễn nhỏ, Gerex theo đuổi dòng emo-rap pha lo-fi và grunge. Lyric của Gerex thường thô ráp, đầy chất tự sự về các vấn đề tâm lý, các mối quan hệ tan vỡ và sự cô lập trong thế giới số. Không cần PR, không cần concept màu mè – chỉ cần mic, beat trầm và vài câu rap như vết cắt

IT'S
WHAT
© I DO.

DROP CHUNG TRACK

Biên tập: **Beslim Lee**

Drift nhạc theo một cách rất riêng, cá tính - không cần đèn báo, không cần đúng làn. Chỉ cần... dám là được.

LÁI THEO **CẢM XÚC**, KHÔNG THEO CÔNG THỨC

Không cần build-up câu kỳ, không cần verse – hook – verse chuẩn chỉnh. Họ trôi qua beat như đang tán gẫu, nhưng từng câu chữ đều có chủ đích như thả một đoạn caption tâm trạng, rồi quay lưng đi mà không giải thích.

Khi cả hai “tổ lái”, track không còn là một đường thẳng – mà là một chuyến drift cảm xúc: chậm – gắt – dịu – chặt, tất cả trong một vòng cua duy nhất.

KHÔNG THEO **KHUÔN**, NHƯNG KHÔNG BỊ LẠC

Cả hai xem âm nhạc như dòng chảy tự nhiên, không ép thành cấu trúc hay công thức. Cách họ tổ lái không phải “đua” flow, mà là ghép nhịp theo tâm trạng. Lúc cần chốt một câu punchline, Liu Grace sẽ chèn đúng lúc. Còn khi Minh Lai muốn kết thúc bài bằng sự im lặng, Grace sẽ không phá, mà rút nhẹ như đoạn fade out.

Tổ lái beat, trong định nghĩa của họ, không phải kỹ thuật mà là thái độ. Là khi hai người không cố chạy đúng vạch xuất phát, mà cùng chọn một con đường ngoằn chỉ họ mới biết rõ cách ôm cua.

MỘT NGƯỜI **THỞ**, MỘT NGƯỜI **CƯỜI**

Sự ăn ý giữa họ không nằm ở kỹ thuật, càng không nằm ở định dạng “nam rap – nữ hát” cũ rích.

Minh Lai điềm tĩnh, luôn để lại dư vị trong từng câu chữ. Trong khi đó, Liu Grace linh hoạt như tay lái lụa, thích chèn hook, đổi giọng, thậm chí “nhấn gas” một câu rồi bỏ lửng ở đoạn sau. Về mặt âm nhạc, họ là hai chiếc xe độ khác hãng, khác phân khối, nhưng lại chọn drift chung trên cùng khúc cua.

Trong một thị trường âm nhạc underground Việt đang dần dập theo từng cú drop viral, từng đoạn hook 8 thanh ngắn ngủi để vừa khung mạng xã hội, Obito và Shiki chọn một nhịp khác, chậm hơn, thật hơn, và cũng khốc liệt hơn. Họ bước vào dự án “Đánh Đổi” không để tạo hit, không để chiêu thị hiếu, mà để thử xem khi hai cá tính không cố hòa làm một, liệu có thể cùng nhau chạm tới điều gì sâu hơn?

Giữa những album được tính toán kỹ để viral, những track được sản xuất như trend TikTok, Obito và Shiki lại chọn một con đường chậm hơn, thẳng hơn, và đau tim hơn, làm album đôi, không phải để tạo sóng, mà để tạo khoảng lặng trong hỗn độn. Tên album là “Đánh Đổi”, nhưng không có thương lượng ở đây. Và thứ họ làm ra, không chỉ là một album collab mà là một trận đánh thẳng mặt với bản ngã, quá khứ, và cả thứ gọi là “đồng đội nghệ thuật”.

“Đánh Đổi” không phải là album collab kiểu xếp track song song. Nó là một cuộc va chạm giữa hai bản ngã, hai thế giới nội tâm, có lúc đồng điệu, có lúc mâu thuẫn. Có track cả hai cùng bay. Có track một người lùi lại để người kia kể nốt câu chuyện. Và cũng có những đoạn, họ phản chiếu nhau như hai mặt gương đối diện.

Và trong “Đánh Đổi”, không ai giữ gì cho riêng mình. Album này không có tình yêu, nhưng lại đầy cảm xúc.

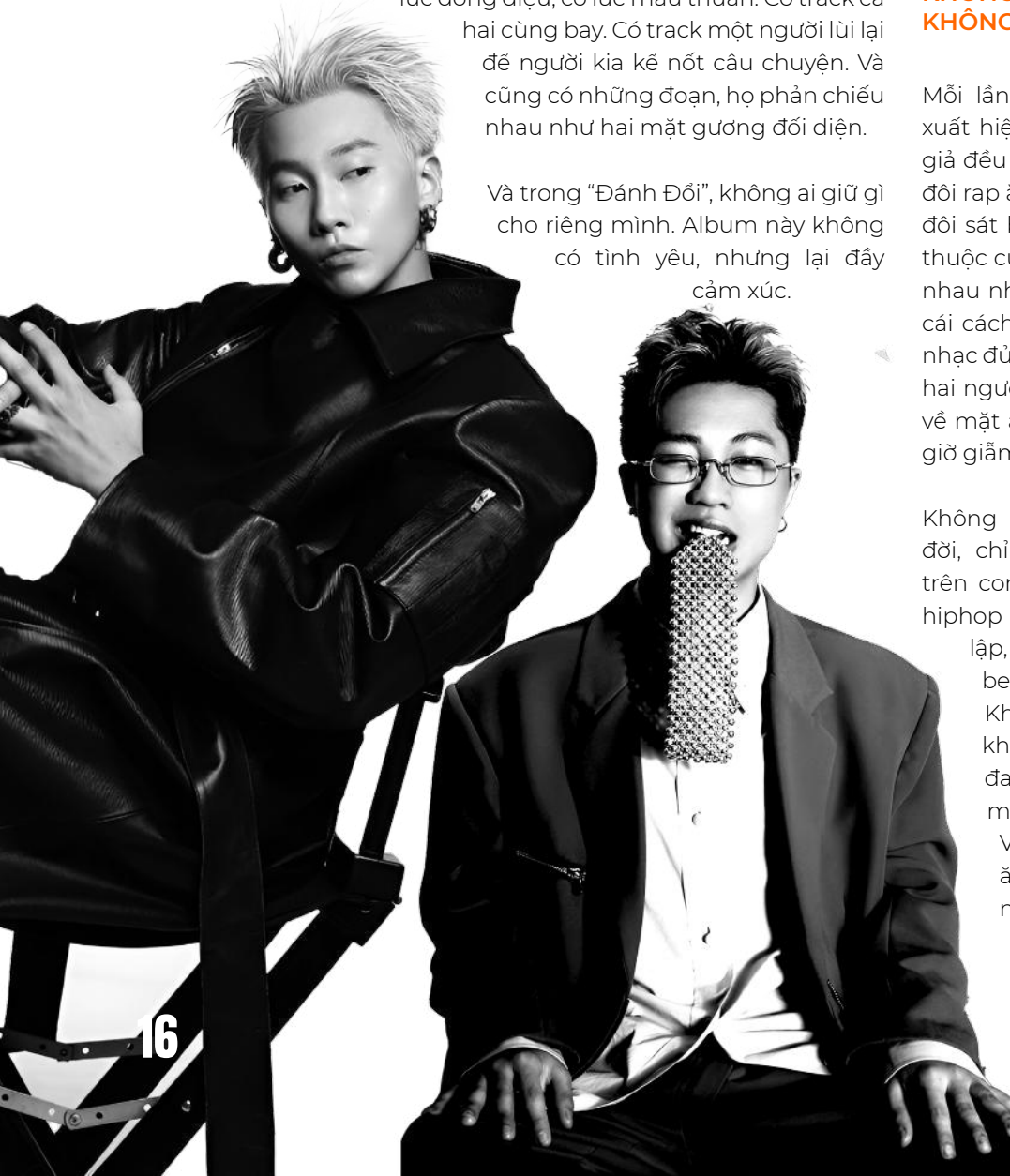

Keshi x Obito cùng thu âm cho album mới tại phòng thu

KHÔNG PHẢI BỒ, KHÔNG CẦN PHẢI LABEL

Mỗi lần hai cái tên này cùng xuất hiện trên một track, khán giả đều tự hiểu: đây là một cặp đôi rap ăn ý và chính xác là “cặp đôi sát beat”. Không phải vì họ thuộc cùng một team hay dính nhau như hình với bóng, mà vì cái cách họ giao tiếp bằng âm nhạc đủ khiến người ta tin rằng: hai người này biết nhau đủ sâu về mặt âm nhạc để không bao giờ giảm lên nhau.

Không cần tình cảm ngoài đời, chỉ cần nhịp đập chung trên con beat là đủ, đúng kiểu hiphop hiểu: hai cái đầu độc lập, cùng sync vào một con beat và làm nó “sạch sẽ”. Không khoe quá nhiều, không gào cho nổi, họ đang tạo ra chuẩn mực mới cho collab rap đôi ở Việt Nam – ngắn gọn, ăn ý và tinh tế đến từng nhịp thở làm nhạc.

CHỈ CẦN ĐÚNG MỘT BAR ĐI VÀO BEAT

Điểm chung của cả Obito và Shiki là cùng chọn lọc khi viết. Họ không vung lời như pháo hoa. Thứ họ hướng đến không phải là tạo cú sốc, nhấn đúng nốt cảm xúc người nghe đang đi qua. Obito có thể đưa vào một bar vừa ngắn vừa buốt, rồi để đó không giải thích. Shiki thì nổi tiếng với cách xâu chữ như may áo, không thừa, không thiếu.

Khi kết hợp, họ không tạo ra "bản rap cháy", mà là bản rap "ngấm". Nghe lần đầu có thể thấy trôi, nhưng đến lần ba thì nhận ra mình đang bị kéo vào những lớp ẩn ý không thể thoát ra. Đó là thứ art of restraint mà không phải rapper trẻ nào cũng làm được.

Đây là thứ "art of restraint", nghệ thuật của sự tiết chế, mà rất ít nghệ sĩ trẻ chạm tới được. Nó không khoe trình, không tạo cú sốc. Obito và Shiki đã không cố làm nhiều, nhưng lại khiến người nghe muốn lặp lại nhiều lần.

HAI FLOW, MỘT NHỊP MÁU

Và khi họ kết hợp trong "Đánh Đổi", chính tinh thần "giữ lại một chút" ấy không chỉ tạo nên những track không quá bốc lửa, mà còn mang đến dạng năng lượng cháy âm ỉ, ngấm ngấm mà dai dẳng. Đây không phải là kiểu nhạc sẽ khiến bạn gật đầu ngay từ verse đầu tiên – vì nó không hối thúc bạn chú ý, cũng không có bất kỳ chiêu trò nào để kéo bạn vào. "Đánh Đổi" không cần thu hút, nó chọn ở lại.

Những khoảng ngắt giữa beat, hay cú tạm dừng của một câu rap tưởng như chưa trọn vẹn, lại trở thành điểm neo cảm xúc, không phải vì giai điệu dễ nhớ, mà vì có gì đó chưa được hiểu hết. Đó là thứ khiến từng đoạn flow trở thành nơi bạn muốn dò lại cảm giác mình vừa bỏ sót điều gì. Khi bạn nhận ra, thì cũng chính là lúc âm nhạc đã chiến thắng, bằng khả năng âm thầm chiếm lấy khoảng trống cảm xúc trong bạn. Và đó mới là sức mạnh thật sự của "Đánh Đổi" - Shiki, Obito.

Track của
tụi mình
không phải
tình ca. Là
highlight
reel cho tất
cả tụi mình
teamwork.

- SHIKI

SUBOI OG NHÂN TRẦN

Biên tập: Beslim Lee

Giữa rap game nam thống trị, cô đứng vững như một OG, truyền cảm hứng nữ quyền bằng chính tiếng nói của mình.

OG KHÔNG PHẢI VÌ LÂU NĂM MÀ VÌ ĐỊNH HÌNH CẢ MỘT THẾ HỆ

Trong văn hóa hiphop, “OG” không chỉ là từ để chỉ người đi trước, mà còn là sự ghi nhận dành cho những ai dám mở đường. Suboi là một trong số ít người phụ nữ bước vào rap game Việt từ thuở còn hoang sơ, không có sân khấu lớn, không có cộng đồng ủng hộ rầm rộ, càng không có định nghĩa sẵn sàng dành cho một rapper nữ. Thay vì đợi thế giới cho phép, cô tự định vị mình trong thế giới ấy bằng chính tiếng rap thô mộc nhưng đầy suy nghĩ.

Trước cả khi internet sản sinh ra thế hệ rapper mới trên mạng xã hội, Suboi đã lặng lẽ làm việc, lặng lẽ bứt phá. Khi khán giả còn chưa phân biệt rõ rap khác gì với pop, cô đã biến lời rap thành công cụ để kể chuyện, để chất vấn xã hội, và quan trọng nhất: để khẳng định sự tồn tại của một giọng nữ trong cuộc chơi tưởng chừng chỉ dành cho đàn ông.

Không ai trao cho cô danh xưng “nữ hoàng rap Việt” – chính cô tự tạo ra nó, bằng tài năng, kiên trì và một cá tính không thể copy. Suboi là đại diện của một thế hệ dám phá chuẩn, dám bước qua ranh giới và dám đứng một mình.

KHÔNG CẦN THÀNH THẦN TƯỢNG VÌ ĐÃ LÀ MỘT TƯỢNG ĐÀI VỮNG CHẮC

Cô không chạy theo sự công nhận, nhưng chính sự từ chối ấy lại khiến giới underground tôn trọng cô hơn bất kỳ ai. Suboi không ngừng biến hóa – từ thi sĩ đô thị đến chiến binh trong làng nhạc số, từ người mẹ đến người tiên phong cho một thế hệ nữ nghệ sĩ tự do thể hiện bản thân bằng flow, bằng verses, và bằng niềm tin rằng giọng nói của mình có giá trị. Trong thời đại mà mọi người đều cố vẽ lại chân dung “rap Việt là gì”, thì Suboi là minh chứng rằng: rap không cần phải giống ai cả. Chỉ cần đủ thật, đủ dũng cảm, đủ bản sắc.

Suboi không đại diện cho tất cả – cô đại diện cho những ai từng bị xem nhẹ, từng bị gạt ra ngoài – và vẫn đứng lên, vẫn cầm mic, vẫn rap như một cách sống. Giữa vô vàn cái tên đang trỗi dậy, Suboi không mờ đi – cô chỉ càng rõ nét hơn. Không cần danh hiệu nào để xác minh giá trị – vì hành trình của cô đã là câu trả lời.

RAP KHÔNG PHẢI ĐỂ THẮNG MÀ ĐỂ THẬT

Cách Suboi dẫn dắt đội là cách của một OG, không lên lớp, không thao thao những trick kỹ thuật, không biến mình thành trung tâm. Cô không dạy họ rap theo cách đúng, mà giúp họ tìm ra lý do tại sao mình cần phải rap. Với Suboi, một bản rap hay không nằm ở punchline sắc lẹm mà ở cái chất không thể giả được những sự thật không bao giờ bị lu mờ trước mắt khán giả.

Đội của Suboi thường mang màu sắc hỗn độn, nhiều bạn còn chưa "chín" về kỹ năng, thậm chí còn mâu thuẫn với chính mình trên sân khấu. Nhưng cô không chình để họ thắng, cô giữ cho họ một không gian để thất bại rồi từ đó tự tìm lấy tiếng nói. Đội của cô cùng điểm chung họ rap bằng thứ gì đó từ trong xương.

KHÔNG BIẾN AI THÀNH BẢN SAO

Trong khi nhiều đội chơi khác được trui rèn như một tổ hợp chiến binh, cùng bước lên sân khấu với cùng một định hướng, Suboi chọn lùi lại. Cô không muốn biến ai thành phiên bản "nữ tính mạnh mẽ" hay "nghệ sĩ độc lạ", càng không đặt mục tiêu biến họ thành hình mẫu Suboi thứ hai.

Cô không chình sửa rap để nó "gắt hơn" hay "đủ chất để đấu". Có khi, đó không phải là một tuyên ngôn, mà là một lời thú nhận. Trong đội của cô, sự mềm là một vũ khí. Có bạn viết như thi phẩm, có bạn đem cảm xúc của tuổi 17 lên sân khấu như thể chưa từng biết sợ. Suboi cho họ quyền được yếu bởi vì sự yếu không khiến bạn kém đi. Nó chỉ khiến bạn người hơn.

MỘT OG KHÔNG GỒNG GÁNH

Cái chất OG trong Suboi không đến từ tuổi nghề hay số show. Nó đến từ việc cô có thể ngồi đó – không nói gì, và cả phòng vẫn lắng nghe. Cô chưa bao giờ có "gồng" mình để trở thành thủ lĩnh, vì bản thân sự hiện diện của cô đã đủ để định hình một quỹ đạo riêng.

Suboi là biểu tượng của việc không cần hét để được lắng nghe, không cần chiến thắng để được ghi nhớ. Trong thế giới rap ngày càng cạnh tranh khốc liệt, nơi mọi thứ đều được tính bằng lượt xem.

Cô là OG không phải chỉ vì cô giữ lửa được lâu hơn người khác. Mà vì cô là người đầu tiên đã tự nhóm lên ngọn lửa đó, rồi lặng lẽ trao nó cho những thế hệ tiếp theo. Suboi không hờ hào. Nhưng ai đã đi qua đội của cô đều mang theo ngọn lửa rực rỡ luôn tỏa sáng.

Suboi chụp lookbook cho album mới

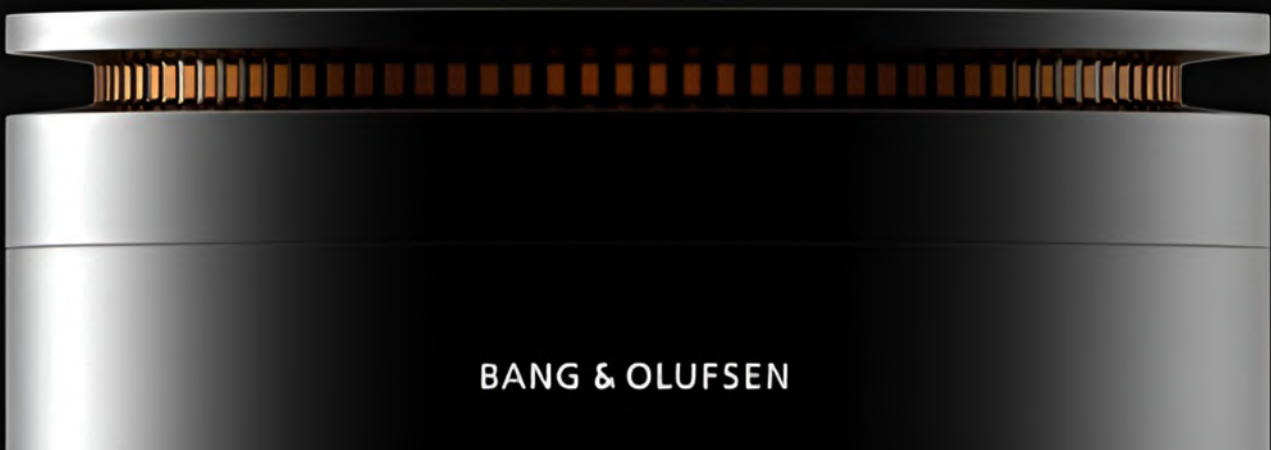

Tôi không cần ai phải mạnh theo khuôn mẫu. Trong đội tôi, sự mềm cũng là một vũ khí.

- SUBOI

B&O

BANG & OLUFSEN

BẢN LĨNH CỦA MỘT NGƯỜI THUYỀN TRƯỞNG

Biên tập : **Foxie Nguyen**

Robber mang đến “Hustlang All Day” không chỉ là bài rap chiến thắng tại Rap Việt mùa 4 mà còn là lời tuyên ngôn mạnh mẽ cho một thế hệ trẻ sống chết vì đam mê và nỗ lực vươn lên từ đáy xã hội.

TỪ ẮN DANH ĐẾN ĐỈNH CAO, CHÂN DUNG CỦA MỘT **QUÁN QUÂN**

Chủ nhân của bài rap “Hustlang All Day” là cái tên còn rất mới trên bản đồ rap Việt Hustlang Robber. Sinh ra và lớn lên trong môi trường lao động bình dân, Hưng, tên thật của anh từng bươn chải với đủ công việc tay chân: phụ hồ, bốc vác, giao hàng... Cũng vì vậy, âm nhạc của anh không đến từ phòng thu bóng loáng hay những sân khấu chuyên nghiệp, mà từ chính bụi đường, chai tay, và những ngày ăn mì gói qua bữa.

Khác với sự hào nhoáng thường thấy ở các rapper mới nổi, Hustlang Robber không ồn ào, không màu mè. Anh rap bằng chất giọng trầm, chắc, từng chữ nặng như có sức nặng của ký ức. Từ vòng loại, anh đã gây chú ý bằng sự điềm tĩnh lạ thường không cần gồng, không cần phô, nhưng lại khiến người nghe phải nín lặng. Những câu rap của anh như dẫn xuống, không phải để “gắt”, mà để khắc sâu. Phải đến vòng biểu diễn với bản rap “Hustlang All Day”, Hustlang Robber mới thực sự bùng nổ. Không theo đuổi flow lắt léo hay punchline phô trương, bản rap này bùng nổ theo cách của riêng anh lặng lẽ nhưng mãnh liệt.

HUSTLANG ALL DAY NGÔN NGỮ CỦA NHỮNG NGƯỜI KHÔNG THỂ DỪNG LẠI

“Hustlang All Day” xoay quanh chủ đề “hustle culture” – một tinh thần làm việc không ngơi nghỉ, không chọn lọc hoàn cảnh, không chờ cơ hội mà tự lặn vào cuộc chơi. Nhưng khác với những bản rap ca ngợi thành công sau nỗ lực, khơi dậy hào quang vượt khó, bài nhạc của Hustlang Robber lại như một tấm gương mờ bám bụi, phản chiếu một lát cắt khác trần trụi, lạnh lẽo, không chút huyền hoặc. Không màu mè, không chiêu trò, không giấc mơ bóng bẩy nào được dựng lên ở đây. Thứ còn lại chỉ là nhịp sống chắt chiu từng hơi thở, được viết bằng sự tỉnh táo đến gai người.

Không cần vòng vo, không gợi ý, câu rap này lột trần bối cảnh sống mà Hustlang Robber đã trải qua: một thực tại không cho phép lựa chọn, chỉ có bắt buộc. Thìa cơm nguội là biểu tượng của những bữa sáng vội, rẻ, và buồn. Bồn nước đá là cách người ta tự khiến mình tỉnh – không phải tỉnh vì sáng khoái, mà tỉnh để tồn tại tiếp trong một chuỗi ngày mệt mỏi.

PRODUCTION LÀ ÂM THANH CỦA ĐỜI THẬT

Đóng vai trò nâng đỡ hoàn hảo cho lyrics là phần beat được thực hiện bởi VZBeatz – một producer underground nổi bật với lối làm nhạc đời và ít hiệu ứng. Track sử dụng chất liệu boom-bap hiện đại, được gia cố bằng drill hi-hat để giữ nhịp dồn dập. Điểm sáng của bản phối là các chi tiết field recording như tiếng cửa sắt mở, tiếng bước chân vội vã, hay âm thanh xe máy lướt qua – những âm thanh thường nhật mà ai sống ở khu lao động cũng từng nghe thấy.

Những yếu tố này không chỉ tăng tính “đường phố” mà còn giúp tạo ra không gian âm nhạc sát với đời sống, khiến người nghe cảm thấy như đang đứng trong chính căn phòng trọ của nhân vật chính, nghe họ kể chuyện bằng giọng thật nhất. Tổng thể bản phối tiết chế

ROBBER 2025 MỘT CHIẾN THẮNG ĐÚNG THỜI ĐIỂM

Trong bối cảnh rap Việt đang có xu hướng nghiêng về phía những concept phức tạp, lyrics đa tầng lớp nghĩa và production cầu kỳ, sự xuất hiện của “Hustlang All Day” giống như một cú phanh khẩn cấp nhưng cần thiết. Nó kéo người nghe trở lại với thứ rap kể chuyện – đơn giản, mộc mạc nhưng cực kỳ sâu sắc. Một bản rap không cố gắng chứng minh kỹ thuật, không khoe rhymes phức tạp – mà đặt trọng tâm vào việc truyền đạt trải nghiệm sống thật.

TIẾNG RAP VỌNG TỪ HẸM SAU CỦA HÀ THÀNH

Biên tập: **Thịnh Phạm**

Không cần đua theo viral trends, không bắn skill rầm rộ, Wxrdie lựa chọn cách lặng lẽ kể chuyện đời bằng những track âm u, khô khốc nhưng đầy chiều sâu nội tâm.

SIÊU NHÂN NGAO BAY QUA CƠN MƯA

“Siêu nhân Ngao” là một track thể hiện rõ sự linh hoạt và cá tính riêng biệt trong flow của Wxrdie. Lúc nhanh lúc chậm, lúc nhẹ như kể chuyện, lúc lại bật lên mạnh mẽ – flow chuyển biến liên tục tạo cảm giác vừa ngẫu hứng, vừa chủ động kiểm soát. Beat nhẹ, pha chút retro lạ tai, nhưng đoạn drop giữa bài lại phá cách, như một cú “bay lên” đúng nghĩa của “siêu nhân”.

Câu lyric “Tao là siêu nhân Ngao, có thể bay qua những cơn mưa, làm mưa làm gió, nhưng không ai biết được đâu.” sử dụng lối chơi chữ độc đáo. “Siêu nhân” – hình ảnh mạnh mẽ, kết hợp với “Ngao” – loài vật chậm chạp, tạo nên sự đối lập thú vị: một kiểu tự do, phóng khoáng nhưng ẩn mình. Câu rap vừa hài hước, vừa như một lời tự sự: có thể làm mưa làm gió, nhưng vẫn là kẻ âm thầm.

Wxrdie không cố chứng minh kỹ thuật, mà tập trung vào tạo vibe – một không gian nửa thật nửa mơ, giữa hiện thực và trí tưởng tượng. Track này không chỉ đặc trưng bởi flow và beat, mà còn bởi cách kể chuyện lặng lẽ nhưng chạm, đúng tinh thần “nghe chơi chơi mà nghĩ lại thấy thấm”.

Dù có những ngã rẽ khiến người ta nghi ngờ, nhưng với tôi, mỗi bước chân đều có lý do để tồn tại. Ai cũng phải bước tiếp vì dừng lại đâu phải là một lựa chọn.

-WXRDIÉ

199X FREESTYLE NGÂM CHẤT

Gợi nhắc thể hệ cuối 9x, có thể là ám chỉ chính bản thân anh. Bài này anh dùng kiểu old school bounce – flow lên xuống kiểu “lấy lửng”, giống Nas hoặc Joey Bada\$\$\$. Flow vừa đủ loose để freestyle, vừa đủ tight để punchline đậm. Câu rap “Lớn lên giữa lòng thành phố, tao học cách sống như dân đường phố”. Đây là phát biểu định nghĩa persona của Wxr die. Không khoa trương như trapper, ngậm hiếu là: “Tao ở đây, và câu chuyện của tao đáng được kể”. “Không phải tao giỏi, là tội mày chưa đủ đen” punchline gắt, gợi ý Wxr die coi mình đã “thấm” đủ chất đời. Chơi chữ “đen” ở đây có thể ám chỉ cho sự từng trải – hoặc deep trong tư duy

MỘT MÌNH LÀM CHIM SẾ

Cảm giác gió lạnh Hà Nội thổi qua từng câu rap. Chim sế là hình ảnh nhỏ bé, nhưng đây sức sống. Thả con beat cực nhẹ nhàng, gây khúc như đang... bay. Dùng nhiều pause tạo không gian – thứ rất ít rapper VN tận dụng được. “Bay giữa bầu trời xám, không ai dẫn đường”. Metaphor về sự cô đơn, tự lập trong hành trình đối mặt với cuộc sống thực “Tao đâu cần phải là phượng hoàng mới khiến mày nhớ tên”. Chim sế đối lập với phượng hoàng không màu mè, không thần thánh, nhưng vẫn để lại dấu ấn.

HOLLOW VERSE LÀN KHÓI CỦA KÝ ỨC

Đây là bài nhấn mạnh vào sự tự vấn, vắn vật bản thân anh. Sử dụng beat nhẹ nhàng, âm u, mang màu sắc lo-fi/heo-soul. “Làn khói” đại diện cho ký ức, không nắm bắt được. Cách chơi hình ảnh này gần với phong cách văn học hiện sinh. “Ai từng nói là mày phải đứng, mày mới là người thắng.” Cội mở tư duy: liệu có còn tuyệt đối không, chỉ là tương đối theo

hoàn cảnh.

BĂNG QUA CẦU GIẤY

Băng Qua Cầu Giấy không chỉ là một track rap mà còn là một chuyến trở về – không ồn ào, không phô trương, mà đầy hoài niệm và chiêm nghiệm. Đây có thể được xem như một hometown anthem theo cách riêng của Wxrdie: không ca ngợi thành phố bằng những hình ảnh hào nhoáng, mà chọn lối kể chuyện trầm tĩnh, đầy tính tự sự. Anh không khoe ra Hà Nội mà dẫn người nghe băng qua nó qua những con phố nhỏ, những ký ức vụn vặt, những góc đời thâm lặng của tuổi trẻ, của những mộng tưởng lửng lơ, cả những vết xước chữa lành.

Lối viết lời của Wxrdie trong track này cho thấy độ chín trong tư duy rap của anh. Không còn là những punchline đánh thép hay thế mạnh kỹ thuật phô trương, mà là flow linh hoạt, nhịp kể tiết chế, từng câu từng chữ như được gọt giũa để vừa kể chuyện vừa châm biếm – nhẹ nhàng mà sâu cay. Cách anh sử dụng internal rhymes (vần bên trong câu) và multisyllabic rhymes (vần nhiều âm tiết) không gây choáng ngợp, nhưng rất tinh tế và gợi nhiều cảm xúc.

Trong bối cảnh rap Việt ngày càng thiên về sân khấu, spotlight và viral, Wxrdie vẫn trung thành với con đường cảm xúc, với những bản rap kể chuyện nơi anh không gào thét, chỉ thì thầm nhưng đủ để khiến người nghe phải dừng lại và nhớ.

THÈN CHÓA GIAO THOA ÂM THANH

Wxrdie mang đến flow dứt khoát, mạnh mẽ, thể hiện rõ sự tự tin pha lẫn bất mãn – như thể đang muốn bung khỏi những giới hạn vô hình đã kìm hãm quá lâu. Ngược lại, KayCn lại chọn flow nhẹ nhàng, trầm tĩnh hơn, như lời tự sự rút ra từ những lần đối thoại với chính mình. Sự đối lập ấy không hề rời rạc, mà bổ trợ cho nhau, tạo nên một cấu trúc đối thoại nội tâm đầy chiều sâu. Trap pha lo-fi giữ cho bài một mood u ám nhưng không quá nặng nề, giống như một cơn mưa kéo dài nhưng không ào ạt. 808 bass đánh sâu, gợi cảm giác bị đè nén triển miên; hi-hat chạy dồn dập, kết hợp cùng synth mờ nhòe tạo nên không khí căng thẳng, mơ hồ như một tâm trạng bất ổn đang trôi lửng lơ giữa tình và mộng.

HỒI KÝ **ABLUM 99%** TRACKLIST

Biên tập: **Foxie Nguyen**

Album đầu tay 99% ra mắt vào đúng ngày sinh nhật của MCK là một “ốc đảo” trong hành trình khám phá âm nhạc. Đối với MCK, âm nhạc mở ra thế giới mới khác thực tại đang sống.

QUÁ TRÌNH THỰC HIỆN 99% TRONG NHÀ ĐÁ

Album 99% của MCK không phải là đứa con của những điều kiện lý tưởng. Thực tế, khi bắt đầu thực hiện, MCK và Lope Phạm đã sống trong một căn nhà không có điều hòa, không có quạt, không có nước nóng, và thậm chí ban đầu cũng không có Internet. MCK nói: “Sống khổ khổ như thế làm nhạc nó mới hay.” Chính sự khắc nghiệt này đã giúp họ tìm thấy những âm thanh chân thật, mộc mạc và gần gũi nhất với bản thân. Họ không cần một không gian hoành tráng, vì họ tin rằng nếu chưa giải quyết được tâm lý và cảm xúc bên trong, thì dù có ở khách sạn 5 sao hay penthouse, âm nhạc cũng chẳng thể ra đời.

SỰ CÙNG CỰC KIẾN TẠO NÊN CẢM XÚC

Với MCK, “Nhà Đá” không chỉ là một nơi ở thiếu thốn tiện nghi, mà là một phần trong hành trình tự khám phá bản thân. Nó trở thành một không gian ấm áp và gần gũi, dù bên ngoài có vẻ khắc nghiệt. Dù có nhiều vật chất, họ vẫn chọn ở lại “Nhà Đá” đó vì nó giúp họ giữ được sự chân thật, đơn giản trong âm nhạc. “Kể cả có tiền hay không có tiền thì mình vẫn là con người đó, vẫn làm âm nhạc như thế,” MCK đã từng chia sẻ, như một tuyên ngôn về việc âm nhạc không và sẽ không bao giờ chỉ là sản phẩm của điều kiện vật chất, mà là sản phẩm của chính tâm hồn và cảm xúc được kết tinh tạo thành.

KHI NÀO LÀ ĐỦ SỰ KHÔNG HOÀN HẢO MANG TÊN 99%

Không có một khoảnh khắc kỳ diệu nào khiến MCK và Lope Phạm cảm thấy: “Ừ, tới đây là đủ rồi, album đã hoàn hảo.” Thực tế, cái tên 99% đã là một lời khẳng định – rằng họ chưa bao giờ đặt mục tiêu đạt đến sự hoàn hảo tuyệt đối. Với Lope, dù có cố gắng đến đâu, mọi thứ cũng chỉ có thể chạm đến 99%. Phần trăm còn lại cái phần không thể kiểm soát được đôi khi là do khán giả quyết định, hoặc đơn giản là cuộc đời. Cũng giống như tình yêu, anh chia sẻ: “Nếu yêu ai đó 100%, có khi đó lại là tình đơn phương.”

TRACK BREAKDOWN

KHI CẢM XÚC DẪN ĐƯỜNG CHO ÂM THANH

Khi được hỏi liệu các track trong 99% có “gối đầu lên nhau” để kể một câu chuyện trọn vẹn hay không, Lope Phạm trả lời: “Đây là một album rất ngẫu nhiên.” Tuy nhiên, thứ ngẫu nhiên không phải là ngẫu hứng vô định. Ngược lại, 99% là kết quả của một quá trình sáng tạo đầy bản năng.

Lope chia sẻ: “Cảm xúc của bài hát cần được giữ lại, nhưng trong bản cuối cùng, mọi thứ phải ‘xịn’ hơn. Vẫn là nỗi buồn đó, nhưng được gói lại gọn gàng hơn, tinh tế hơn, để chạm tới người nghe một cách sâu sắc hơn.” Với Lope, điều quan trọng không phải là hoàn hảo kỹ thuật mà là giữ được cái vibe gốc – thô, thật và chân thành...

LIỆU CÓ CÒN ỐC ĐẢO NÀO KHÁC HAY KHÔNG

Album 99% là hành trình âm nhạc đi tìm sự hòa hợp giữa MCK và Lope Phạm, nhưng đồng thời cũng là hành trình soi chiếu nội tâm, tìm kiếm sự thấu hiểu bản thân giữa một thế giới hiện đại đầy áp lực và biến động. MCK ví von quá trình ấy như một kẻ hành khất giữa sa mạc – cô độc, kiệt sức, nhưng vẫn không ngừng bước đi.

Khi đã tìm thấy “ốc đảo” – nơi tạm gọi là bình yên, sáng tạo và yêu thương – câu hỏi tiếp theo lại hiện ra: Đi đâu từ đây? Một ốc đảo có thể nuôi sống, nhưng không phải là nơi để dừng lại mãi mãi. Với 99%, hành trình ấy chưa bao giờ là điểm đến. Nó là chuyển động, là tiếng gọi tiếp tục khai phá cả âm nhạc lẫn chính mình.

PHẦN CÒN LẠI CỦA 99% LÀ GÌ, SAO KHÔNG PHẢI 100%

Không có cái gọi là hoàn chỉnh. Chỉ có một deadline – thứ khiến họ cảm cú làm việc xuyên cả. Trong khi mọi người đang tận hưởng kỳ nghỉ đầu năm, họ đang trải qua những ngày gấp rút và căng thẳng nhất. MCK thì đi xa hơn một chút. Với anh, 1% cuối cùng không đến từ bên ngoài – không phải khán giả, không phải ai khác.

Vì đó là phần mà chính anh chủ động giữ lại, để chấp nhận sự chưa trọn vẹn của chính mình. “Khi mình nhận ra sự chưa hoàn hảo, mình mới thật sự yêu một cái gì đó.” Cho dù Không được hoàn hảo, nhưng là của mình và dám sống thật, 99% không cố gắng để hoàn hảo mà tìm lại bản ngã bản thân của họ.

99% LÀ NHỮNG VẾT NỨT VÀ SỰ CHỮA LÀNH

Album 99% của RPT MCK mang trong mình một chuỗi cảm xúc dày đặc và phức tạp, thể hiện rõ qua từng bài hát, từ những khoảnh khắc day dứt cho đến những cú sốc tâm lý. Đây là một tác phẩm không chỉ nói về âm nhạc mà còn là một hành trình khám phá nội tâm, nơi MCK và những cộng sự thể hiện cái nhìn chân thực về sự mất phương hướng, tổn thương, và tự vấn.

“Chìm Sâu (feat. Trung Trần)” là một trong những bài hát mở ra không gian cảm xúc đặc biệt với sự kết hợp giữa MCK và Trung Trần. Đoạn điệp khúc nhẹ nhàng, đầy ẩn ý của Trung Trần cùng với beat lo-fi trap mượt mà tạo nên một không khí trầm lắng, như một sự dâng hiến toàn bộ cảm xúc vào những nỗi buồn.

Bài hát này không chỉ nói về sự thất vọng mà còn mang đến cảm giác

bị mê hoặc, như thể người nghe đang dần trôi vào một khoảng không sâu hút, nơi mọi thứ đều mơ hồ. Lời rap của MCK thể hiện rõ sự tổn thương nội tâm, không ồn ào nhưng âm ỉ, như đang tự hỏi liệu có thể thoát khỏi vòng lặp của chính mình. “Tối Nay Ta Đi Đâu Nhờ” là một bản nhạc

đầy lạc lõng, khi câu hỏi không chỉ nằm ở nơi chốn mà còn nằm trong tâm trí. Beat nhẹ, kết hợp cùng những lớp synth mờ ảo. Âm nhạc ở đây không dẫn tới câu trả lời, mà giống như đang cùng người nghe

MCK và Lope Phạm tại sân tennis

lang thang giữa những ngã rẽ, tự tìm một lối ra không rõ ràng. “Ai Mới Là Kẻ Xấu Xa” mang tone lạnh, beat mạnh và melody sắc như dao. MCK đối mặt với tổn thương, phản bội và chính bản thân. Câu hỏi không để buộc tội, mà để tự soi. Rap sắc bén, đầy giận dữ, như lời thú nhận

rằng đôi khi, chính ta cũng góp phần tạo ra nỗi đau. Cuối cùng, “Badtrip” là một track phản ánh sự hoang mang và loạn nhịp trong cuộc sống. Cảm giác không thể kiểm soát nỗi bản thân và môi trường xung quanh được thể hiện qua những giai điệu dissonant (không hòa hợp) của phần beat, tạo ra một không gian âm nhạc bất ổn, đầy hỗn loạn. Một track thể hiện rõ ràng sự tự lừa dối và rối loạn trong tâm trí, như một lời cảnh tỉnh về những cuộc hành trình không lối thoát.

“Cuốn cho anh một điều nữa đi” và “Show Me Love” là hai khoảnh khắc chữa lành tạm thời một bên tìm quên trong khói, một bên chỉ mong một tình yêu đơn giản, không cần lời hứa. Nhưng đáng nhớ nhất là “Tại vì sao”, nơi MCK không gồng, không đổ lỗi, chỉ thẳng thắn nhận sai như đang đối thoại với người cũ. “99%” là hành trình cảm xúc liên tục, từ tổn thương đến

thấu hiểu, nơi mỗi track

là một lát cắt nội tâm được kể bằng rap sắc bén, chân thật, đầy chất thơ. Đây không chỉ là một album, mà là cuốn nhật ký lạnh thấm, nơi từng track là một trang viết đầy cảm xúc. Người nghe không chỉ nghe, mà còn soi mình trong đó thấy tổn thương.

GUCCI

GUCCI

HOODED
BOMBER JACKET

CHỈ LÀ KHỞI ĐẦU BEATBOX HOÁ THÀNH BEAT BỐC

Biên tập : Foxie Nguyn

Từ giọng nói, họ dựng nên thế giới âm thanh riêng biệt – nơi bản sắc không nằm trên pentagram mà nằm trong từng tiếng bật, tiếng rung, tiếng ngắt.

Nếu không được anh chú thích ngay từ đầu là - "100% voices" (100% là giọng thật) nhiều người sẽ dễ hiểu nhầm rằng tác phẩm IN THE ZONE của hai beatboxer tài năng Trung Bảo và Chiwawa là một bản nhạc điện tử thông thường được tạo dựng bằng máy móc.

IN THE ZONE là tác phẩm mở đường cho album mới của Trung Bảo và Chiwawa sau 10 năm tìm tòi, khám phá bản thể trong địa hạt beatbox. Không chỉ "khoe trình" mà còn đi sâu hơn vào tư suy sáng tạo, phân tích và tổ hợp những thành tố để tạo ra sản phẩm âm nhạc độc đáo nhất.

Trên thực tế, những thanh âm lôi cuốn và rạo rực này được phát ra từ chính cơ thể (miệng) và là thứ "ngôn ngữ" riêng của hai beatboxers trẻ dùng để chia sẻ về câu chuyện cuộc đời và trải nghiệm của mình đến tới mọi người.

Như Trung Bảo chia sẻ, IN THE ZONE là sự kết nối giữa hai nghệ sĩ thể nghiệm giọng nói, họ tìm tới nhau trong hành trình tìm hiểu về những thanh âm được tạo ra từ cơ thể mình cùng trải nghiệm cá nhân.

PHÍA TRONG KHU VỰC CỦA IN THE ZONE CÓ GÌ KHÁC

IN THE ZONE có lẽ là một trong những dự án sáng tạo có đầu tư về chất lượng và chất xám nhất mà Trung từng thực hiện; từ quá trình viết và thể hiện, cho tới quá trình mix/master kỹ lưỡng cho từng âm thanh; và cuối cùng là hình ảnh từ MV cho tới những sáng tạo hình ảnh khác trong dự án.

Đây cũng là dự án đầu tiên Trung và Chi (Trung Bảo & Chiwawa) tự thiết kế một chiến lược truyền thông độc lập cho bài nhạc này và cả album sắp tới. IN THE ZONE được thể hiện hoàn toàn bằng tiếng nói của con người.

KỸ THUẬT VÀ KHẢ NĂNG TẠO RA BEAT CÒN GÌ

MV IN THE ZONE khắc họa mối liên kết giữa Trung Bảo và Chiwawa trong hành trình khám phá âm thanh cơ thể và trạng thái “in the zone” – khi thời gian, không gian gần như tan biến. Với anh, phần sáng tạo concept cùng Chiwawa là trải nghiệm hào hứng nhất. Ngược lại, khâu hậu kỳ tuy nhàm chán nhưng cần thiết, nhất là với sự cầu toàn trong từng chi tiết. Dự án kéo dài hơn một năm, mang lại nhiều bài học đáng giá cho cả hai beatboxers tài năng.

Một trong những thử thách lớn nhất của dự án là xử lý âm thanh. IN THE ZONE và album chịu ảnh hưởng mạnh từ nhạc điện tử, trong khi chất liệu beatbox lại mang tính vật lý, acoustic. Việc biến những âm thanh thô ban đầu thành yếu tố hoàn chỉnh trong tổng thể bài nhạc đòi hỏi quá trình thử nghiệm kéo dài. Ngay cả trên thế giới, các sản phẩm âm nhạc từ beatboxer được đầu tư chĩn chu về âm thanh vẫn còn rất hiếm.

QUÁ TRÌNH GHI ÂM SẢN PHẨM NÀY CÓ GÌ KHÁC

Với beatbox, mỗi nghệ sĩ chỉ tạo ra một lớp âm thanh, nên việc phân bổ hợp lý giữa bộ gõ, giai điệu, bass và vocal từ hai người là một thách thức không nhỏ. Để xử lý chuyên nghiệp, Trung và Chiwawa đã phân tích kỹ bản thu, tách từng âm tiết theo tính chất âm thanh và thiết kế không gian riêng biệt cho từng nhóm, đảm bảo mỗi yếu tố đều có “khoảng thở” trong bản phối.

KHI NÀO THÌ BẠN BIẾT LÀ SẢN PHẨM ĐÃ HOÀN THIỆN

Trước hết, một dự án sáng tạo đối với mình luôn cần có một deadline. Từ những giới hạn như giới hạn thời gian như vậy, mình sẽ dễ hơn với việc lên 1 lộ trình và đặt ra những khoảng thời gian sáng tác và chỉnh sửa tương ứng. Trung thường sẽ gửi những sản phẩm của mình cho một số những người bạn và đồng nghiệp có kinh nghiệm và lấy rất nhiều nhận xét để cải thiện những sản phẩm đó. IN THE ZONE đều được sáng tạo trong những phút ngẫu hứng, khi 2 người "jam" cùng nhau.

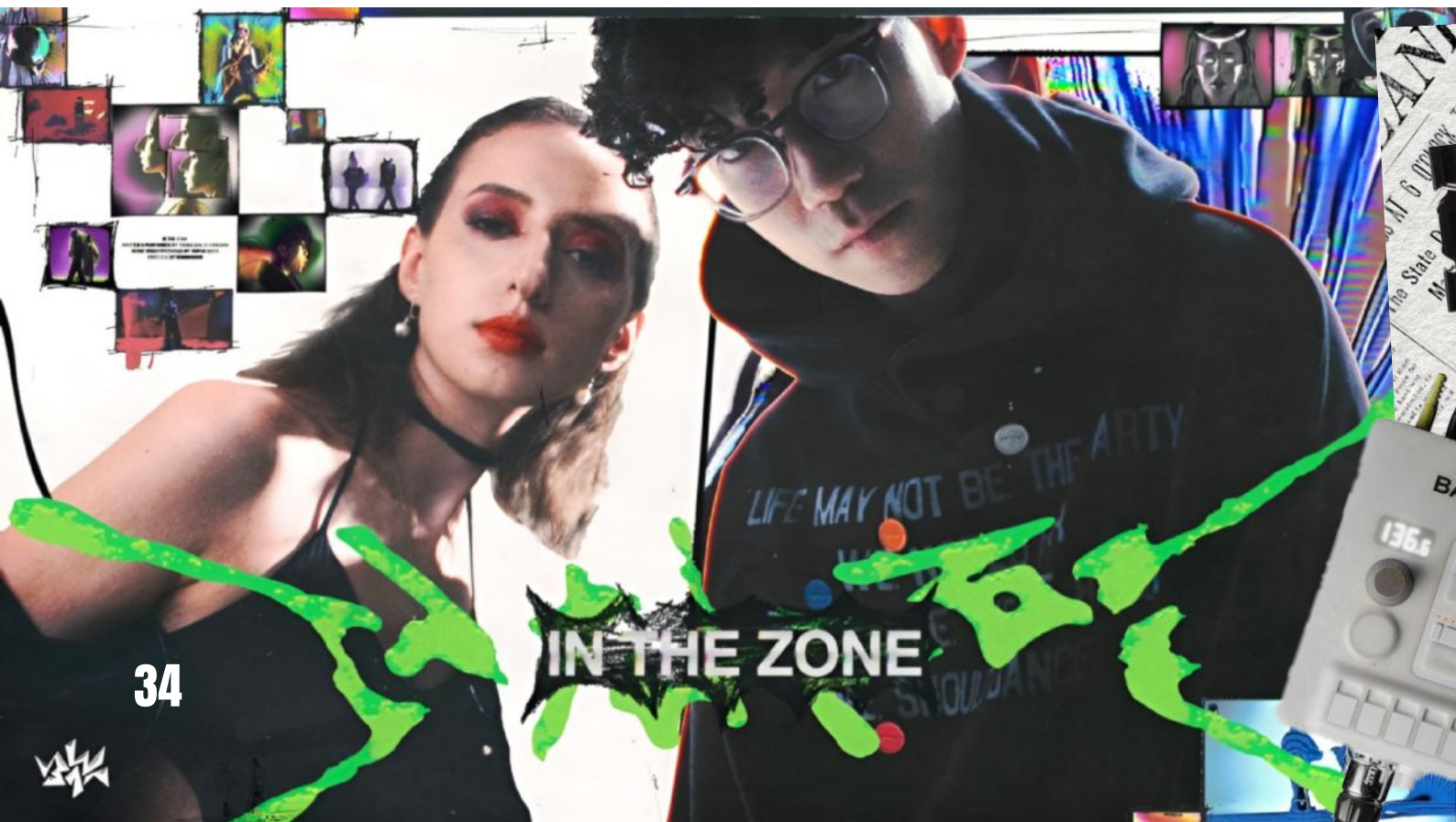
IN THE ZONE là dự án studio album đầu tay của bộ đôi beatboxer Trung Bao & Chiwawa được thể hiện hoàn toàn bằng tiếng nói con người, chứa đầy những kỹ thuật đặc trưng được phát triển qua hơn 1 thập kỉ của cả hai beatboxers.

ALBUM BAO GỒM NHỮNG GÌ BẠN MUỐN NHẮC ĐẾN

7 bài nhạc được sáng tác và biểu diễn bởi cặp đôi Trung Bao & Chiwawa, kết hợp giữa nhiều dòng nhạc khác nhau từ bass house, tech house (135BPM), trap, hybrid trap, breakcore, riddim (145BPM) cho tới jungle & drum and bass (175BPM). IN THE ZONE muốn kết nối người nghe tới thế giới nội tâm của những nghệ sĩ thể nghiệm tiếng nói con người, và tôn vinh những kỹ thuật giọng nói đã được phát triển không ngừng bởi cộng đồng beatbox trong suốt hơn 4 thập kỷ qua.

Những dòng nhạc điện tử những được tái hiện hoàn toàn bằng vật lý bằng chính tiếng nói và hơi thở của con người. Những âm thanh mang màu sắc đặc trưng, vừa lạ tai, giàu tính thể nghiệm, nhưng vẫn gợi cảm giác khá là gần gũi, bởi

tất cả đều được tạo ra từ cơ thể công cụ biểu đạt thuần túy và nguyên sơ tự nhiên nhất. Việc phổ biến hơn chắc chắn đúng, ngay cả khi một số tác phẩm khi đưa ra công chúng.

BEAT BOX NHƯ LÀ MỘT MẢNH GHÉP MUÔN MÀU SÁNG TẠO

Dù beatbox vẫn còn là một loại hình nghệ thuật ít phổ biến hơn so với các hình thức đại chúng tại Việt Nam, Trung chưa từng cảm thấy cô đơn trên hành trình của mình. Với anh, nghệ thuật không bị bó buộc bởi thể loại. Là một nghệ sĩ và người sáng tạo, Trung luôn tìm thấy sự đồng cảm và nguồn cảm hứng từ những cá nhân xung quanh dù họ đến từ âm nhạc đại chúng, nghệ thuật đương đại hay bất kỳ lĩnh vực sáng tạo nào khác.

Beatbox, trong cách Trung tiếp cận, không chỉ là kỹ thuật tạo âm thanh bằng miệng, mà là một hình thức thể hiện đầy tiềm năng của âm nhạc và cảm xúc. Mọi âm thanh – dù đến từ giọng nói, cơ thể hay máy móc – đều có thể trở thành chất liệu sáng tạo, miễn là người nghệ sĩ tìm được ngôn ngữ riêng để kể câu chuyện của mình.

Anh tự hào khi được là một mảnh ghép trong bức tranh nghệ thuật đa màu của Việt Nam. Nhưng sự hiện diện của Trung và Chi – hai nghệ sĩ theo đuổi beatbox chuyên nghiệp – không có nghĩa là sân chơi này thiếu đi những gương mặt khác. Ngược lại, vẫn có những beatboxers đang âm thầm tạo dựng con đường riêng, góp phần làm dày thêm bản đồ nghệ thuật thể nghiệm trong nước.

Sau nhiều năm hoạt động, Trung vẫn giữ tinh thần tiên phong nhưng không ngừng đổi mới. Mục tiêu tiếp theo của anh là đầu tư sâu hơn vào chất lượng nghệ thuật, xây dựng những concept rõ ràng, đậm dấu ấn cá nhân. Bên cạnh đó là việc tổ chức các buổi biểu diễn chuyên biệt về beatbox, và mở rộng hợp tác với các nghệ sĩ thuộc nhiều lĩnh vực khác. Với anh, sự kết hợp giữa những hình thức biểu đạt khác nhau chính là cách để khán giả cảm nhận được chiều sâu, và để nghệ thuật trở nên gần gũi hơn trong thế giới đang ngày càng đa chiều như hiện nay.

Một buổi trình diễn của Steji tại Loco

PHONG CÁCH CHƠI VƯỢT XA BIÊN GIỚI

Biên tập: **Tangtang**

Trong thế giới underground, nhạc cụ không chỉ đơn thuần là công cụ. Chúng là cánh tay nối dài cảm xúc, là lời kể của những tâm hồn nổi loạn và tự do.

GÂY ĐÀN NHƯ... KỂ MỘT CÂU CHUYỆN

Chiếc guitar acoustic cũ kỹ có thể không cần dây mới, không cần ampli đắt tiền. Chỉ cần ngồi bệt dưới hiên nhà, gảy từng dây một cách ngẫu hứng như đang kể lại một ngày dài. Phong cách này phổ biến ở những nghệ sĩ lo-fi, indiefolk underground như nhóm những bạn trẻ chơi nhạc tại Hồ Tây (Hà Nội) hay những đêm open mic trong quán cà phê Đà Lạt. Cảm xúc không nằm trong độ chuẩn xác của hợp âm mà trong tiếng rè của dây đàn cũ, trong tiếng gió thổi lẫn vào nhịp đập tim.

GỖ BEAT BẰNG BẤT KỲ THỨ GÌ CÓ THỂ

Không có trống? Không sao. Underground luôn có cách. Họ gõ nhịp bằng mép bàn, vỏ lon, thùng carton, hay thậm chí là... chính lòng bàn tay đập lên ngực. Các producer hiphop, lofi Việt thường tận dụng mọi thứ xung quanh để tạo sample percussion thô mộc rồi loop thành nền beat cực kỳ lạ tai. Chơi nhạc cụ ở đây không còn bị giới hạn trong “nhạc cụ truyền thống”, bất kỳ âm thanh nào biết nói lên tâm trạng.

CHƠI SYNTH, MIDI KEYBOARD THEO CẢM GIÁC

Synthesizer và MIDI keyboard giờ đã trở thành “đàn ông trong nhà” của các producer trẻ. Nhưng điều đặc biệt trong giới underground là: họ không rập khuôn theo lý thuyết âm nhạc truyền thống. Rất nhiều người chỉ cần bật một preset ngẫu nhiên, chỉnh filter, mod wheel theo cảm xúc tức thời và để melody dẫn lối. Phong cách “đánh synth bằng cảm giác” này mang lại những giai điệu dream pop, ambient.

Tôi không chỉ phát nhạc từ vinyl tôi chơi nó. Mỗi cú scratch là một vết xước có nhịp điệu, mỗi vòng quay là một ký ức đang sống lại.

– STEJI
PRODUCER

POCKET OPERATOR STUDIO NHỎ BỎ TÚI

Những chiếc Pocket Operator nhỏ như máy tính cầm tay, giá chỉ vài triệu đồng - đang được xem như "studio bỏ túi" của thế hệ producer DIY. Dù trông đơn giản, bên trong nó là một hệ thống tạo âm, hiệu ứng và sequencer đủ mạnh để tạo nên bản nhạc hoàn chỉnh. Trong tay giới underground, Pocket Operator không chỉ là đồ chơi nó chính là công cụ giải phóng cảm hứng mọi lúc, mọi nơi.

Với một vài nút bấm và pattern đơn giản, producer có thể tạo loop synth, bass, trống ngay trên vỉa hè, trong quán trà đá, giữa bến xe buýt, hoặc khi ngồi chờ bạn trẻ hen. Không màn hình to, không chuột máy tính, không plugin chỉ là tiếng nhịp, tiếng rung, tiếng vang rền đơn sơ... nhưng mang theo cảm giác thật nhất của khoảnh khắc. Phong cách chơi này đề cao sự chớp lấy cảm xúc tức thì tự tạo beat ngay lúc ý tưởng vừa lóe lên, không chỉnh sửa câu kỹ, không dẫn đo dài dòng. Những đoạn beat đó đôi khi trở thành nền móng của một EP lo-fi, hoặc một track experimental gây tò mò trên SoundCloud. Chính sự thô ráp, thiếu hoàn hảo ấy lại khiến người nghe cảm thấy gần gũi và... thật.

ÂM THANH CỔ XƯA UKULELE, KALIMBA

Khi đã mệt mỏi với tiếng điện tử lạnh lùng, nhiều nghệ sĩ underground Việt quay lại với âm thanh acoustic - không phải guitar điện hay piano sân khấu, mà là những nhạc cụ nhỏ bé, mộc mạc: ukulele, harmonica, kalimba. Chúng nhỏ, dễ mang theo, không cần ampli, và quan trọng nhất chúng chạm được cảm xúc một cách nguyên sơ. Ukulele thường được các bạn trẻ chơi bedroom-pop indie folk chọn làm bạn đồng hành.

Trong những căn phòng chật hẹp, tiếng ukulele nhẹ nhàng gảy lên qua micro máy tính cũng đủ tạo không khí gần gũi, dịu dàng không cần phòng thu hay dàn máy trị giá hàng chục triệu. Kalimba loại đàn gõ phím bằng ngón tay xuất phát từ châu Phi lại mang đến một lớp âm thanh trong veo, như tiếng nước, như chuông gió. Hay producer chơi kalimba theo kiểu "chơi cho mình nghe trước", ghi âm tiếng gảy tay thật khẽ rồi hòa vào nền beat, tạo nên chất ambient nhẹ như khói. Harmonica đặc biệt phổ biến với các rapper thích kể chuyện được thổi vào phần intro hay bridge, như lời mở đầu chậm rãi cho một bản rap buồn, đậm chất blues.

GIỌNG HÁT NHƯ LÀ MỘT NHẠC CỤ SỐNG

Nếu bạn nghĩ nhạc cụ là thứ phải cầm được, gõ được, đệm được thì giới underground Việt sẽ chứng minh ngược lại. Với họ, giọng hát là nhạc cụ đầu tiên và cuối cùng. Không chỉ là lời ca, mà là âm thanh được chơi bằng hơi thở, cảm xúc và cả... lỗi.

Ngay ở đây, việc hát đúng nốt, đúng trường độ đôi khi bị bỏ qua hoàn toàn. Producer như Wxrdie, Steji, Teddie J, hay Mya Uyên thường ghi lại giọng thô, rồi layer nó thành nhiều lớp: có lớp gào thét, có lớp whisper như hơi thở, có lớp bị biến dạng qua vocoder, distortion, autotune lệch tay và tất cả tạo nên một texture giọng vừa kỳ lạ, vừa giàu biểu cảm. Một tiếng “uh” thoáng qua có thể được loop lại, lặp đi lặp lại như tiếng synth. Một đoạn vocal run lệch tông có thể bị bóp méo thành tiếng rên synthwave. Họ hát, nói, rít lên, thì thầm, rồi dựng tất cả thành một trường âm thanh sống động – không theo bất kỳ quy tắc học thuật nào.

MANG THẾ GIỚI THẬT VÀO TRONG ÂM NHẠC

Một xu hướng đáng chú ý trong giới producer underground vài năm trở lại đây là field recording ghi âm những âm thanh đời thường và đưa chúng vào beat như một phần không thể thiếu. Họ không ngồi phòng thu yên tĩnh, mà đi ra ngoài, mang theo máy ghi âm nhỏ (Zoom, Sony, thậm chí điện thoại), ghi lại tiếng cuộc sống.

Bạn có thể nghe thấy tiếng xe máy chạy ngang qua, tiếng còi xe buýt, tiếng mưa rơi trên mái tôn, tiếng gà gáy, tiếng cửa sắt kéo kẹt, hay tiếng em bé cười trong một bản track của Cam hay Macy. Bubbabass có lần dùng đoạn field recording tiếng bước chân trong hầm gửi xe để làm loop nền cho một bản techno chậm, tối, đầy cảm giác lạnh gáy. Những âm thanh ấy không lặp lại, không thể tái tạo chính là “chất riêng” mà không plugin nào có được

CASSETTE VÀ BOOMBOX STUDIO THỜI ANALOG

Trước khi mọi thứ được số hóa, trước khi laptop và DAW trở thành công cụ sản xuất nhạc phổ biến, nhiều người chơi underground đã lớn lên cùng băng cassette và boombox. Họ thu lại những bản rap freestyle đầu đời chỉ bằng micro gắn trong chiếc radio cassette.

Những bản thu đó thường méo tiếng, rè nên, dính cả tiếng quạt máy và tiếng người nhà... nhưng lại mang một thứ chân thực không gì thay thế: cảm xúc nguyên bản, không chỉnh sửa. Cassette không cho phép “Undo”. Khi nhấn record, mọi thứ phải xảy ra thật – một take duy nhất, một đoạn beat tape tự dựng, một cú flow bốc đồng. Với nhiều người, đây không chỉ là cách ghi âm, mà là cách trưởng thành trong âm nhạc. Ngày nay, cảm hứng từ cassette và boombox đang trở lại.

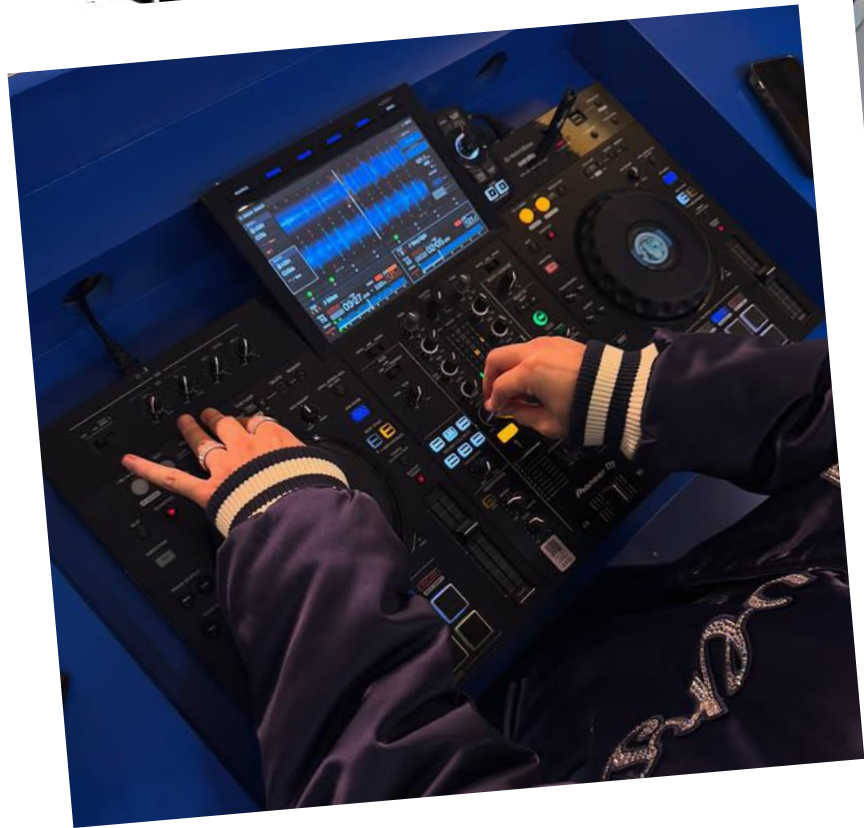

KICKOFF

SAMPLER MINI – MỌI THỨ TRỞ THÀNH NHẠC

Trong thế giới underground Việt, nơi thiết bị chuyên nghiệp là thứ xa xỉ, sampler mini trở thành cánh cửa dẫn lối đến thế giới sáng tạo không giới hạn. Những chiếc máy nhỏ như Volca Sample, Roland T-8, hay app sampler trên điện thoại như Koala Sampler, Flip Sampler cho phép người dùng cắt, sắp xếp và lặp lại bất kỳ âm thanh nào từ một câu thoại trong phim truyền hình VTV những năm 2000, tiếng thuyết minh băng VHS, đến lời mẹ gọi ăn cơm trong voice memo. Yuno Bigboi, một trong những cái tên tiêu biểu của thế hệ producer trẻ, từng sử dụng sampler để loop lại tiếng rao của những người bán bánh giò ngang qua khu nhà trọ lúc 6 giờ sáng.

Âm thanh ấy sau đó trở thành phần intro của một bản boom bap đượm màu hoài niệm. “Tôi không cố làm cho nó sạch sẽ,” anh nói, “Tôi muốn người nghe cảm thấy như đang sống trong khu phố cũ của mình, với mọi âm thanh ngổn ngang, gần gũi.” Sampler mini không chỉ là công cụ nó là máy thời gian, là giàn dựng ký ức, là nơi producer nhặt nhanh những tiếng động cũ và biến chúng thành điều gì đó mới mẻ, sống động. Không ít producer coi sampler như một dạng “ký họa nhanh” ở đây, việc làm nhạc không còn là sự trau chuốt dài hạn trong studio cách âm, mà là nghệ thuật phản xạ ghi lại cảm xúc tức thời, mộc mạc, và sống động như đang được vẽ ra từ tai và trái tim.

SYNTH LỖI THỜI – CỔ MÁY TỪ CHỢ ĐỒ CŨ

Ở một góc chợ Nhật Tảo, hay trong những hội nhóm thanh lý đồ điện tử cũ trên Facebook, bạn có thể bắt gặp một vài chiếc synth Yamaha PSS, Casio SK-1, hay Korg Monotron trầy xước, đầy bụi bặm. Với người ngoài cuộc, đó chỉ là đồng đồ điện tử hỏng. Nhưng với những producer underground như Cam, Low G, hay Kewtiie, chúng là kho báu. Những chiếc synth cũ ấy thường không lên đủ cao độ, một vài phím bị liệt, âm thanh thì chất chứa hoặc rè nhẹ nhưng chính những lỗi đó lại tạo ra thứ chất âm không thể tái tạo bằng phần mềm: thô ráp, lỗi thời, nhưng chân thật như một tấm ảnh phim. Nó khiến bản nhạc có cá tính riêng, không thể “remake” bằng preset kỹ

thuật số. Cam từng dùng tiếng synth FM từ một chiếc Yamaha bị hỏng volume, ghép cùng giọng nói của bà nội để tạo nên một đoạn outro đầy xúc động. Những âm thanh ấy, tuy đơn sơ, lại thấm đẫm chất người một điều mà không plugin nào có thể mô phỏng được. Sử dụng synth lỗi thời còn là một cách để producer kể chuyện không chỉ bằng melody mà bằng chính chất liệu âm thanh. Mỗi tiếng synth lạc tông, mỗi tiếng hissing hay click thừa đều gợi lên một vùng ký ức: những buổi xem hoạt hình VHS thời bé, tiếng nhạc hiệu chương trình cuối tuần, hay bản nhạc đám cưới vang vọng từ loa kéo kéo trong xóm nhỏ. Với Kewtiie, những chiếc synth cũ là thứ giúp cô đưa những ký ức tuổi thơ Sài Gòn trở về trong beat không bằng lời, mà bằng tiếng.

ĐỒ CHƠI TRẺ EM – NHẠC CỤ KHÔNG AI NGỜ

Một phong trào thú vị đang nhen nhóm trong cộng đồng DIY producer Việt: biến đồ chơi trẻ em thành nhạc cụ thật. Từ những cây xylophone nhựa, organ mini mua ở nhà sách, cho đến máy phát nhạc hình thú tất cả đều có thể trở thành một lớp nhạc trong bản beat nếu tai người nghe đủ nhạy và tay producer đủ “nghệ”. Ronboogz, nổi tiếng với những track lo-fi đậm chất analog, từng chia sẻ rằng anh thu được tiếng “snare” ưng ý nhất từ chiếc máy gắp thú bị kẹt. Âm thanh “kẹt... kết... bụp” ấy được xử lý lại bằng delay và EQ, trở thành điểm nhấn độc đáo giữa nền beat tối giản. Steji, trong một track ambient buồn man mác, đã dùng âm thanh của một chiếc đàn đồ chơi mua ở tiệm tạp hóa 10.000 đồng tiếng phím bấm nhựa phát ra giai điệu không chuẩn pitch, nhưng đầy cảm xúc. Đó là cách giữ lại sự hỗn nhiên trong âm nhạc một sự “non tay” đầy chủ ý, giống như giữ lại nét vẽ nguệch ngoạc trong tranh thiếu nhi.

GHI ÂM BẰNG PHONE – MIC DỜ, NHẠC THẬT

Trong thời đại mọi thứ đều có thể “auto-tune” hay “clean up” bằng phần mềm, một bộ phận producer underground Việt lại đi ngược lại họ chọn ghi âm bằng micro điện thoại. Không phải vì không có điều kiện, mà vì họ muốn giữ lại nguyên vẹn thứ cảm xúc ban đầu cái “mood” mà đôi khi chỉ tồn tại vài giây. Teddie J, một tên tuổi trong dòng lo-fi rap kể chuyện, thường ghi vocal ngay khi vừa viết xong lyric bất kể đang ở đâu. Một lần, anh thu demo bằng điện thoại khi đang ngồi trong quán cà phê, xung quanh là tiếng người nói chuyện, tiếng muống chạm ly. “Tôi định thu lại bằng mic xịn sau,” anh kể, “Nhưng mỗi lần thu lại, cái cảm xúc đầu tiên ấy cứ không còn. Vậy là tôi giữ bản gốc bản điện thoại, nhưng thật nhất.” Bản thu bằng điện thoại mang trong mình nhiều vết xước và lỗi âm, nhưng cũng có sức sống rất riêng không hoàn hảo, nhưng lại chạm được người nghe bằng sự mộc mạc đến nghẹn ngào.

Hình ảnh Teddy trình diễn trên sân khấu

KHI PHÒNG NGỦ ĐƯỢC HÓA PHÒNG THU

Biên tập: Tangtang

Một thời, nghệ sĩ phải bước qua những cánh cửa cách âm, ngồi sau lớp kính thu âm dày cộp để ghi lại một câu hát. Nhưng trong thời đại của DIY (Do It Yourself) và mạng xã hội, cánh cửa ấy đã mở ra ở những nơi không ngờ tới: phòng ngủ nhỏ trong căn trọ sinh viên, góc bàn học, hay thậm chí dưới... chăn mỏng lúc nửa đêm.

NHÀ LÀ PHÒNG THU CẢM XÚC LÀ CHẤT LIỆU

Câu nói ấy giờ đã trở thành phương châm sống và sáng tạo của nhiều producer trẻ Việt Nam. Những cái tên đang dần xuất hiện đều đặn trên các nền tảng âm nhạc và mạng xã hội như Low G, Wxrdie, 2pillz, ResQ, Steji, hay Đăng Răng To, đều từng bắt đầu từ con số 0 và một chiếc laptop secondhand. Chỉ với micro condenser tầm trung, soundcard nhỏ như Focusrite Scarlett Solo, phần mềm thu âm như FL Studio hoặc BandLab miễn phí, họ đã tự tay sản xuất những bản nhạc chất lượng không thua kém gì sản phẩm từ phòng thu chuyên nghiệp.

KHI KHÔNG CẦN HĂNG ĐĨA ĐỂ PHÁT HÀNH

Một trong những lý do khiến mô hình DIY nở rộ là nhờ sự trỗi dậy của các nền tảng phân phối độc lập. SoundCloud, Bandcamp, TikTok, Audius là nơi bản demo được nghe hàng nghìn lần chỉ sau một đêm. DistroKid, TuneCore, Amuse – giúp nghệ sĩ tự phát hành nhạc lên Spotify, Apple Music mà không cần hãng đĩa. Tự do nghệ thuật, tự do tài chính, và tự do làm theo cách mình tin đúng – là những gì underground hiện nay đang lựa chọn cho bản thân mình.

Tôi chỉ cần 2 thứ: headphone và một đêm im lặng để take vocal. Nếu có thêm cơn đau lòng, track đó sẽ thành hit.

– 2PILLZ
PRODUCER/
RAPPER

PHONG TRÀO 'TỰ LÀM TẤT CẢ' VIẾT – THU – MIX – PHÁT HÀNH

Ở giới underground, không có ranh giới giữa người sáng tác và người làm nhạc. Họ tự tìm sample, viết lyrics, tạo beat, thu take, rồi tự tay chỉnh từng decibel trong EQ. Họ học từ YouTube, chia sẻ preset với nhau trên Discord, trao đổi beat qua Telegram và gửi bản nháp qua Drive. Producer như Wxdie thường xuyên chia sẻ clip thu vocal bằng mic cài áo; Low G gọi sản phẩm của mình là “rap nhà làm”; còn Steji tạo ra loạt sản phẩm lo-fi chill chỉ từ một chiếc tai nghe và Ableton Lite. Kỹ thuật, vâng – họ có. Nhưng trái tim mới là công cụ sản xuất quan trọng nhất.

TẠI SAO PHÒNG NGỦ LÀ KHÔNG GIAN LÝ TƯỞNG?

Phòng thu chuyên nghiệp có thể là nơi chất lượng âm thanh đạt chuẩn, nhưng lại không phải là nơi cảm xúc dễ dàng xuất hiện. Ngược lại, phòng ngủ – không gian riêng tư và thân thuộc lại là nơi cảm xúc sống động nhất. Đó là nơi bạn vừa trải qua một cú sốc, có thể bật DAW lên và viết xuống vài câu bar. Là nơi bạn bật beat giữa đêm, freestyle 30 take cho đến khi cảm thấy đúng vibe. Nơi không ai phán xét, không ai thúc giục, và không ai chỉnh sửa thành gì đó “cho dễ bán”.

ÂM THANH CỦA MỘT THẾ HỆ KHÔNG NGẠI “TỰ LÀM MỌI THỨ”

Đây không chỉ là câu chuyện của một vài cá nhân làm nhạc trong phòng ngủ. Đây là sự dịch chuyển của cả một thế hệ. Thế hệ ấy không chờ đợi lời mời từ hãng đĩa, không tìm kiếm con dấu kiểm duyệt từ một ai đó “có quyền”, và càng không đặt hy vọng vào sự may rủi của thị trường. Họ tự học từng cú cắt EQ, tự mix từng đoạn drop, tự đi tìm màu âm thanh riêng – chỉ để khi người nghe nhấn “play”, âm nhạc ấy vang lên như một lời thì thầm thân thuộc. Đó là tiếng của một thế hệ đang trưởng thành trong thế giới siêu kết nối – nhưng lại chọn cách kể chuyện thật riêng tư. Tiếng beat lọc cọc gõ bàn trong phòng trọ. Tiếng vocal thô, chưa qua tuning, nhẹ trong tai nghe giữa đêm. Tiếng thở dài cắt ngang một verse.

KHÔNG CẦN STUDIO – CHỈ CẦN CỘNG ĐỒNG

Điều kỳ diệu nhất? Là họ không hề cô đơn. Từ group Facebook như Rapital, Anh Em Làm Nhạc, đến server Discord Underground Việt, các producer trẻ đang chia sẻ preset, góp ý beat, collab xuyên thành phố và cùng nhau xây dựng một cộng đồng nhạc không biên giới. Họ không tranh nhau nổi tiếng. Họ muốn cùng nhau tồn tại – theo cách âm nhạc chỉ dạy. Khi micro có thể nằm gọn trong balo, khi phần mềm thu âm chỉ bằng một cú click, và khi những giấc mơ âm nhạc không còn phải chờ giấy phép hay ông bầu – đó chính là lúc âm nhạc trở lại với nguồn gốc thật nhất của nó: câu chuyện cá nhân.

NHẸ MÀ LẬU KHÔNG CHỈ LẶNG MÀ SÂU

Biên tập: **Tangtang**

Trong thế giới beat ngày càng ồn và dày, Kewtiie chọn một lối đi khác tiết chế, tinh tế, và đầy khoảng trống. Anh không tạo beat để gây choáng ngợp, mà để thì thầm cảm xúc như ánh sáng nhẹ len qua khung cửa sổ. Với Kewtiie, cái không có mới là cái gợi mở. Và mỗi bản phối là một khung cảnh lặng mà sâu.

Trong bối cảnh âm nhạc Việt ngày càng bão hòa bởi những bản phối “dày đặc” nơi mọi khoảng trống đều bị lấp kín bởi hiệu ứng hoặc sample, Kewtiie lại chọn lối đi ngược: càng ít, càng nhiều. Nhưng tối giản ở đây không đồng nghĩa với đơn điệu. Ngược lại, nó đòi hỏi khả năng lựa chọn cực kỳ tinh tế giống như một đầu bếp bỏ đi gia vị thừa để làm nổi bật vị nguyên bản. Một beat của Kewtiie thường được xây dựng trên một vòng loop chủ đạo ví dụ, guitar riff hoặc piano motif rồi “dệt” các yếu tố khác xung quanh nó; như pad, ambient noise, và một số hiệu ứng

âm thanh phụ. Không gian giữa các yếu tố được giữ lại, tạo cảm giác “thoáng”, gần gũi và nhiều dư âm. Anh từng nói: “Tôi không muốn làm beat để khoe sound design. Tôi muốn làm beat để người ta thấy mình trong đó.” Chính vì vậy, trong các bản phối như “Ngủ Một Mình”, bạn không cảm thấy bị “ngợp”, mà như đang đứng trước một bức ảnh film có chiều sâu. Một giai điệu vang lên rồi dừng lại. Một tiếng hi-hat khe khẽ lướt qua rồi im bật. Cảm xúc đến từ những gì còn thiếu, không phải những gì bị nhồi nhét.

DRUM PATTERN TUY THỬA NHƯNG CÓ CHỦ ĐÍCH

Drum là linh hồn của beat, và với Kewtiie, đó là nơi anh “nói thầm” chứ không hét lớn. Trong khi nhiều producer Việt hiện nay ưa chuộng trap/drill pattern với kick dồn dập, hi-hat dày đặc và snare búng liên tục. Kewtiie lại chọn cấu trúc gọn, thậm chí cố tình “rơi rớt”, khiến người nghe cảm thấy vừa bất ngờ, vừa gần gũi. Một trong những đặc điểm nổi bật là snare thường trễ nhịp

hoặc rơi vào offbeat, tạo cảm giác “mơ màng”, như bước chân đi lạc giữa đêm. Hi-hat không chia đều kiểu 1/16 truyền thống, mà thường được rải chậm, thưa thớt, đôi khi thậm chí vắng mặt hoàn toàn. Điều này khiến beat “thở”, mở khoảng cho vocal hoặc tiếng ambient len vào. Kick trong nhạc của anh thường nhẹ nhưng dứt khoát. Không cần sub mạnh, anh chọn kiểu đánh “tròn và ấm” gần với lo-fi hip-hop hơn là trap. Thay vì dùng drum để thúc đẩy năng lượng bài nhạc, Kewtiie xem nó như một nền tảng cảm xúc.

Có những bản phối mà bộ trống chỉ đóng vai trò làm nền, nhấn nhẹ một khoảnh khắc, rồi rút lui để không gian vang lên tự nhiên.

MELODY CHƠI NHƯ PAINTER KHÔNG NHƯ CODER

Melody là nơi Kewtiie để lại dấu ấn rõ nét nhất của một nghệ sĩ thị giác bước vào âm nhạc. Anh tiếp cận nó như một họa sĩ dùng màu nước chậm rãi, có chủ đích, và đầy chất liệu cảm xúc. Khác với nhiều beatmaker hiện nay sử dụng preset, scale plugin hay melody generator, Kewtiie viết giai điệu từ đầu bằng tai, bằng trực giác. Anh thường chọn âm thanh mộc mạc như guitar thùng, pluck điện hoặc Rhodes piano những tiếng vang “gần da người”.

Progression anh dùng thường đơn giản, chỉ 2-4 hợp âm lặp lại. Nhưng điểm “lạ” nằm ở voice leading: một note bị trễ, một hợp âm đi ngang hơi lệch quy tắc đủ để gợi lên cảm giác day dứt. Anh cũng thêm các lớp texture phụ như ambient pad, vocal chop, tiếng mưa hoặc tiếng không gian làm cho melody có chiều, không “chết” trong sự đều đặn. Cách anh dựng melody như kể chuyện: bắt đầu bằng motif, rồi từ từ đắp thêm lớp như đang vẽ một kỷ niệm, từng lớp màu, từng chi tiết, từng khoảng trống..

MIXING GIỐNG ẢNH FILM HƠN KỸ THUẬT SỐ

Beat của Kewtiie không sáng lóa. Trong khi phần lớn nhạc số hiện nay đẩy loudness và clarity lên cực đại, anh chọn làm “mờ” âm thanh như một bức ảnh film có grain, có noise, và chiều sâu cảm xúc. Anh dùng EQ nhẹ tay, giữ lại nhiều mid và low-mid khiến beat mang chất ấm, bụi, không bị lạnh như mix kỹ thuật số thường thấy. Reverb được chọn kỹ, thường là plate hoặc room, với mức vừa đủ để tạo cảm giác “khoảng cách vật lý”.

Anh cũng không chạy theo loudness war. Beat của anh nghe không “to”, nhưng lại dễ chịu, không gây mỏi tai đặc biệt hợp với loa nhỏ hoặc tai nghe. Các layer được blend chặt vào nhau, không có âm nào nhảy bật lên. Tất cả như được “gói gọn” trong một màu âm unified, ấm, và “nghe như kỷ niệm”. Phong cách mix này không theo gu thị trường đại chúng, nhưng chính vì thế mà sản phẩm của Kewtiie luôn có cá tính rõ ràng dù không gắn tag.

Kewtiie tại buổi gặp gỡ các fan

TIẾNG VỌNG TỪ TRÍ NHỚ

Kewtiie không dùng vocal sample như một “chiêu trò”. Với anh, mỗi đoạn vocal chop là một mảnh ký ức nhỏ, lấp lánh, nhưng ám ảnh. Anh thường chọn những giọng nói hoặc hát bị cũ, méo, thậm chí lệch tone. Có thể là một câu nói nhỏ trong phim, một đoạn hát không rõ lời từ track soul thập niên 70, hoặc tiếng trẻ con cười vọng từ xa. Điều quan trọng là cách anh xử lý. Những đoạn sample đó không bao giờ lấn át beat, mà như trôi mờ ở xa được pitch chậm lại, phủ reverb, và đặt đúng vào khoảnh khắc tạo cảm giác “băng khuôn”. Chúng không kể một câu chuyện rõ ràng, mà như nhắc người nghe về một điều gì đó đã từng thân quen nhưng giờ không thể gọi tên.

TRACK KHÔNG LÊN ĐỈNH CHỈ TRÔI ĐỀU

Kewtiie không tin vào cấu trúc “build drop hook” như nhiều producer hiện đại. Beat của anh hiếm khi bùng nổ. Thay vào đó, nó trôi chậm, đều, và có lớp lang. Phần intro thường dài, đôi khi chiếm gần một phần ba track, với motif dần hiện ra như một cảnh phim được kéo màn chậm rãi. Hook nếu có, cũng không phải cao trào mà là một sự “vừa vặn”, như một đoạn nhạc quen từ ký ức hiện lên đúng lúc. Anh cũng không ngại để beat không kết thúc gọn ghẽ. Có những track gần như “mờ đi” chứ không tắt, như thể còn một phần câu chuyện chưa được kể.

ARTURIA

_The sound explorers

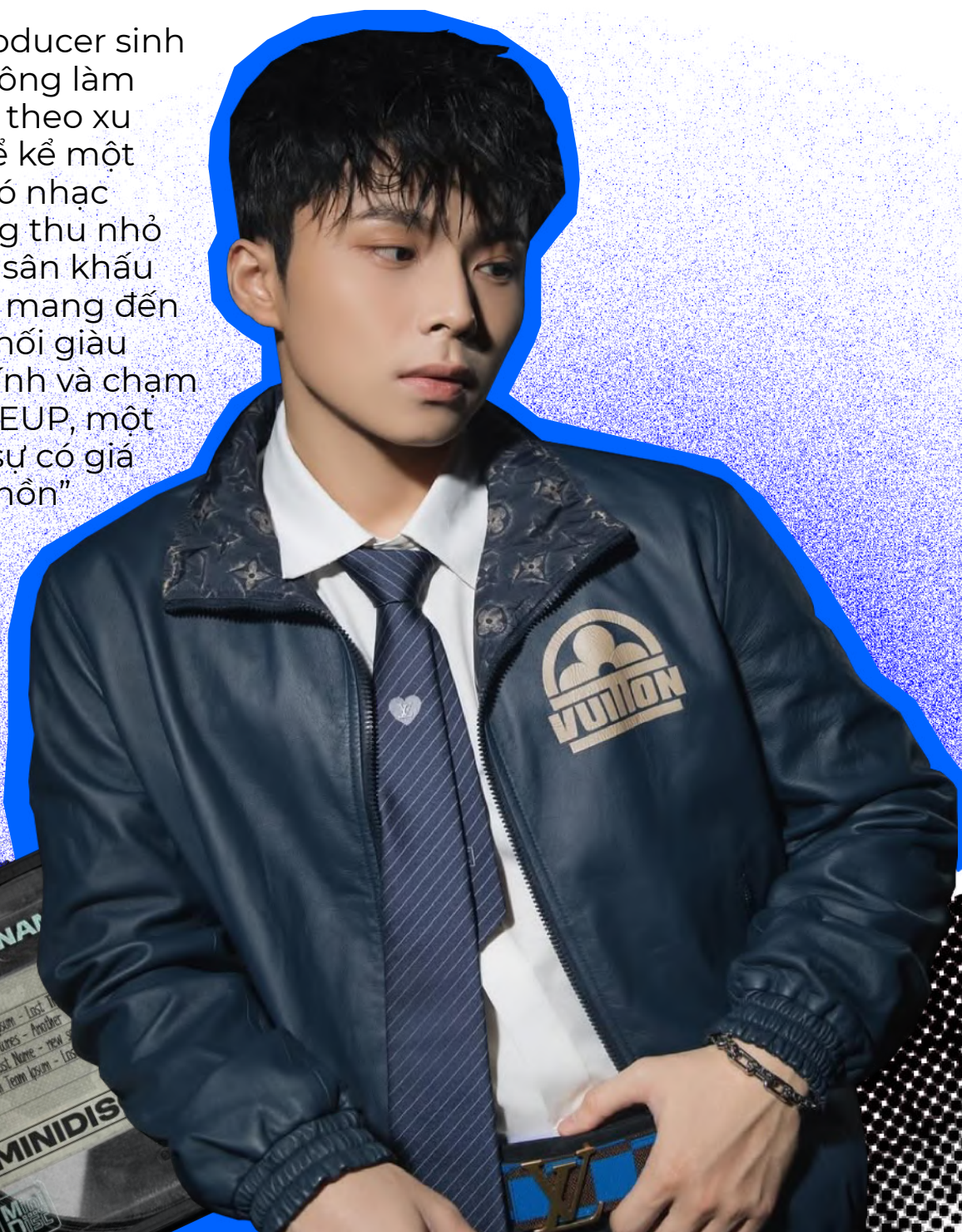

DrumBrute Impact 1984

KHÔNG CẦN NỖ CHỈ CẦN NHẠC CÓ LỖI

Biên tập: Tangtang

WOKEUP producer sinh năm 2001 không làm nhạc để chạy theo xu hướng, mà để kể một câu chuyện có nhạc tính. Từ phòng thu nhỏ ở quận 2 đến sân khấu Rap Việt, anh mang đến những bản phối giàu cảm xúc, cá tính và chạm sâu. Với WOKEUP, một bản hit thực sự có giá trị khi nó có “hồn” trước khi có “lượt nghe”.

LÀM NHẠC CÓ HỒN TRƯỚC KHI CÓ HIT

Ngồi trước dàn thiết bị thu âm trong phòng thu riêng nằm tại một con ngõ nhỏ ở quận 2, TP.HCM, WOKEUP tên thật Nguyễn Hoàng Phúc mỉm cười khi được hỏi về nơi làm việc yêu thích nhất. “Mình thích cái vibe ấm cúng ở đây. Không có cảm giác đang ‘làm việc’ mà chỉ là đang sống trong âm nhạc,” anh nói, tay xoay nhẹ chiếc headphone như thói quen. Căn phòng nhỏ này chính là nơi WOKEUP tạo ra loạt bản hit đình đám gần đây: “ghê iu dẫu của em ơi” (ft. tlinh), “Love like that” (ft. Kay Trần, Machiot), “Chơi như tụi Mỹ” (ft. Andree), hay ca khúc chủ đề của Rap Việt mùa 3 “We Go Hard”.

Sinh năm 2001, WOKEUP chính là một trong những producer trẻ nhất bước vào hàng ngũ mainstream với tốc độ đáng nể. Anh đến với âm nhạc bằng tư duy của thế hệ Gen Z: tự học, tự cảm và tự do. Nhưng đằng sau vẻ ngoài điềm đạm, ít nói, là một kho năng lượng âm nhạc đang sôi trào. Anh có thể sản xuất trap, làm R&B, thử nghiệm cùng nhạc điện tử, nhưng ở thể loại nào “Phải có nhạc tính đó chính là thứ đầu tiên mình nghĩ tới.”

TỪ PHÒNG NGŨ ĐẾN ÁNH ĐÈN SÂN KHẤU

“Trước Rap Việt, không nhiều người biết đến tên mình. Nhưng mình thấy điều đó là bình thường,” WOKEUP chia sẻ khi nói về quá trình đi lên. “Producer không cần phải xuất hiện ồn ào. Cái quan trọng là có ai nghe nhạc của mình không,

Wakeup tại sự kiện Wechoice Awards

có cảm được nhạc của mình không.” Từng là cậu sinh viên theo học Multimedia, WOKEUP bén duyên với sản xuất âm nhạc khi lần đầu tải về phần mềm FL Studio năm 2017. “Mình không biết chơi nhạc cụ gì cả, nên làm nhạc với FL giống như vẽ bằng con chuột vậy.”

CHẠM CẢM XÚC TRƯỚC KHI LÊN TREND

WOKEUP không đặt mục tiêu làm nhạc để tạo trend. Anh tin vào “nhạc có hồn”: những bản phối biết kể chuyện, biết dẫn người nghe qua từng mood, từng layer âm thanh. Anh dành nhiều thời gian để lựa chọn sample phù hợp, sắp xếp nhịp điệu để flow của rapper hoặc giọng hát của ca sĩ được nâng đỡ chứ không bị át đi. “Có khi mình bỏ ra cả buổi để chọn đúng tiếng snare, hoặc ngồi ngâm một tiếng vocal chop cho vừa không khí bài,” WOKEUP chia sẻ. “Nhiều người nghĩ làm beat là chuyện kỹ thuật, nhưng thật ra nó giống như viết nhạc phim vậy phải cảm được nhân vật, cảm được không gian.”

Nhạc của WOKEUP luôn thường mang màu sắc ấm, pha giữa yếu tố urban hiện đại và lớp texture gợi cảm xúc. Với “ghê iu dẫu của em ơi”, WOKEUP dựng một nền nhạc vừa dreamy, vừa playful tạo không gian cho tlinh thả flow ngẫu hứng. Còn với “We Go Hard”, anh pha trộn giữa trap hiện đại với những yếu tố symphonic, mang đến một bản anthem có chiều sâu hơn là chỉ “quẩy cho sung”.

Wakeup tại sự kiện Wechoice Awards

MỞ NHẠC ĐÓNG CỬA VÀ MỞ LÒNG

Nép mình trong một căn phòng nhỏ ở quận 2, WOKEUP không cần nhiều thiết bị hào nhoáng. Điều anh cần là cảm xúc, không gian ấm cúng, và một lý do để bắt đầu một bài nhạc mới. “Mình thích làm nhạc như đang kể chuyện, chứ không chỉ là sắp âm với beat,” anh nói khi điều chỉnh EQ trên chiếc laptop đã dùng nhiều năm. Với WOKEUP, studio không phải là nơi để làm việc, mà là nơi để thành thật. Anh tạo ra những track nhạc như “ghệ iu dấu của em ơi” hay “Love Like That” không bằng công thức, mà bằng trực giác.

Mỗi khi bắt đầu một project mới, WOKEUP thường dành hàng giờ để thử các hợp âm trên keyboard cũ, lắng nghe những đoạn voice memo chưa hoàn chỉnh, hoặc chỉ đơn giản là... im lặng. “Có khi một đoạn beat đến từ một buổi chiều nghe tiếng mưa gõ lên cửa sổ. Mình thu lại, loop thử, rồi tự nhiên giai điệu đến.” Không gấp gáp, không sản xuất hàng loạt, mỗi bản phối của WOKEUP là một cuộc trò chuyện riêng với chính cảm xúc của mình.

TRAP HAY R&B SỰ ƯU TIÊN LÀ “NHẠC TÍNH”

Với WOKEUP, thể loại chỉ là cái vỏ. Trap, R&B, Lofi hay Boom Bap đều là cách truyền tải. Điều cốt lõi là nhạc tính một thứ không cố gắng hiện hữu, nhưng nếu thiếu thì track sẽ chết lặng. “Tôi không bị gò bó vào style nào, nhưng luôn cố gắng tạo ra cái groove mà người nghe có thể feel được mà không cần lý giải.” Dễ thấy điều đó trong “We Go Hard” bài chủ đề Rap Việt mùa 3: dù heavy trap, track vẫn có bố cục rõ ràng, cú chuyển nhẹ giữa verse và hook đều mượt như một bản pop.

Trong các bản phối của anh, drum pattern thường được xử lý rất kỹ. Anh chơi với velocity và swing như đang điều chỉnh nhịp tim của bài nhạc. Hi-hat run không bao giờ hoàn toàn đều, kick đôi lúc chệch nhịp một chút và đó là chủ ý. “Tôi luôn để một chút ‘người’ trong nhịp. Máy móc thì đều, nhưng con người thì có sự ngập ngừng, tăng tốc, chậm lại và đó mới là groove thực sự.”

NHẠC TỰ NHIÊN NHƯ NÓI CHUYỆN

WOKEUP không viết nhạc như người học lý thuyết cổ điển. Anh phối beat như đang kể một đoạn hội thoại: mở đầu nhẹ nhàng, đưa người nghe vào mood, rồi đẩy cao trào ở đoạn drop, kết thúc bằng một outro mang dư vị. Anh ưa chuộng layering nhiều lớp synth pad, vocal chop, sub bass mềm nhưng sâu, trap hi-hat tinh tế và thường cắt snare hơi lệch nhịp để tạo cảm giác organic. “Có lúc mình lùi snare một xíu thôi, nhưng tự nhiên nghe đời hơn hẳn,” anh cười.

Ngoài bố cục mạch lạc, WOKEUP rất chú trọng tới sự phát triển tinh tế trong từng section. Một đoạn hook có thể lặp lại hai lần nhưng không bao giờ giống nhau hoàn toàn có thể là một ambient pad nhỏ được thêm vào, hoặc một tiếng clap bị giảm reverb. Anh tin rằng sự khác biệt vi mô giữa các phần lặp là cách giữ cho tai người nghe không mệt, và cho bài nhạc một đường thở tự nhiên.

GIỌNG VOCAL CŨNG LÀ NHẠC CỤ

Trong một bài như “Chơi như tụi Mỹ” hay “Love Like That,” bạn sẽ thấy giọng hát của tlinh, Kay Trần hay Andree không chỉ được đặt vào track như yếu tố nổi bật nó được nhào nặn, layer, chop và harmonize như một lớp synth. WOKEUP rất thích xử lý vocal theo phong cách nhạc cụ tức không ép nó phải “rõ lời” mà tìm cách cho nó hoà vào cấu trúc nhạc. “Mình dùng EQ, reverb, pitch shifter hay chorus tùy mood. Có khi để vocal như đang mơ màng, có khi lại để nó ‘cứng’ như rap,” anh chia sẻ.

WOKEUP đặc biệt thích lấy các câu thờ, tiếng cười, hoặc đoạn vocal “bị lỗi” để đưa vào track. Theo anh, chính những phần không hoàn hảo mới tạo cảm giác con người, tạo “khoảng trống” cho người nghe tưởng tượng. “Có đoạn mình giữ cả tiếng thở gấp của nghệ sĩ trước khi vào hook. Nghe như đang thật sự ở trong phòng thu.”

LAST FIRE CREW

BƯỚC CHÂN RAP XU HƯỚNG

Biên tập: **Tangtang**

Không cần beat drop, không cần mic, không cần spotlight họ kể câu chuyện bằng chuyển động, bằng lửa cháy từ bên trong. Đó là Last Fire Crew nhóm nhảy mang tinh thần đường phố, sự tinh tế của biểu cảm cơ thể và nhịp điệu trái tim, khiến hip-hop không chỉ được nghe, mà còn thấy được.

Last Fire Crew không phải là cái tên quá rình rang trên social media, nhưng trong giới street dance, đặc biệt là freestyle battle và hip-hop choreography, họ là những gương mặt đáng nể. Với hơn 10 thành viên đến từ nhiều vùng miền khác nhau, nhóm không chỉ quy tụ những vũ công tài năng mà còn là nơi nuôi dưỡng tinh thần “cùng sống cùng nhảy cùng thờ” của văn hóa hip-hop đích thực.

Lối nhảy của Last Fire không cố “làm màu” hay khoe kỹ thuật kiểu biểu diễn sân khấu truyền thống, họ mang tinh thần freestyle, groove và tự do thể hiện cảm xúc đúng tinh chất hip-hop nguyên bản. Có thể bạn sẽ thấy một đoạn popping vừa dứt khoát vừa mềm mại, một chuỗi waacking đầy kịch tính nhưng cực kỳ gợi cảm, hoặc một bài choreo kết hợp cả locking và urban dance không khuôn mẫu, không giáo điều.

Mv Dầu Tăm Last Fire Crew

BẮT ĐẦU MỌI THỨ TỪ ĐỐM LỬA NHỎ

Cái tên “Last Fire” không phải là một tuyên ngôn kiêu hãnh, mà là một lời nhắc nhở: hãy nhảy như thể đây là lần cuối được cháy. Một triết lý tưởng như khắc nghiệt, nhưng chính điều đó đã giữ cho nhóm luôn trong trạng thái “cháy sạch” dốc hết năng lượng và tâm hồn cho từng buổi tập, từng bài biểu diễn, từng khoảnh khắc đứng trên sàn. Thành viên sáng lập của nhóm từng chia sẻ: “Tụi mình không muốn trở thành nhóm nhảy ‘tốt nhất’, tụi mình chỉ muốn là nhóm nhảy thật nhất.”

Có thể bạn bắt gặp họ ở một góc sân nhỏ tại công viên Tao Đàn, trong một buổi diễn mở ở bờ hồ Tây, hay trong các sự kiện showcase đường phố tại Đà Nẵng, Cần Thơ, thậm chí là biểu diễn khách mời tại vài cypher underground nơi tiếng bass còn thô ráp, ánh đèn còn yếu, nhưng trái tim thì bùng bùng. Nhóm còn tạo nên các sân chơi riêng như “Ignite The Floor”, “Fire Session”,... nơi các dancer trẻ từ khắp nơi có thể đến thử sức, học hỏi, kết nối. Không hào hào khẩu hiệu, không tạo drama câu view, họ để lửa nói chuyện.

KHI CƠ THỂ CHÍNH LÀ NGƯỜI KỂ CHUYỆN

Nếu rap dùng lời để kể chuyện, thì Last Fire Crew dùng cơ thể làm ngôn ngữ. Từng cái giạt vai, từng cú đập chân, từng nhịp xoay người như thể đang mô phỏng một tâm trạng, một câu chuyện riêng. Có lúc là cơn giận, lúc là nỗi nhớ, lúc là sự phản kháng không nói thành lời, lại rõ hơn cả một đoạn verse.

Trong những bài choreo do nhóm tự dựng, thường không có cú drop ngoạn mục, không có kỹ thuật đỉnh cao và phô trương, nhưng lại có cảm xúc rất thật kiểu cảm xúc mà người xem có thể thấy mình trong đó, dù không nhảy.

NHẢY KHÔNG CHỈ ĐỂ NỔI MÀ ĐỂ NỔ

Last Fire Crew không cần chạy theo hào quang, họ không cố làm cho người ta trầm trồ, mà muốn tạo ra một cộng đồng nơi bất kỳ ai cũng có thể tìm thấy mình qua những bước nhảy. Họ mở lớp free jam vào cuối tuần cho các bạn trẻ muốn tập nhảy mà không biết bắt đầu từ đâu. Họ đã từng dẫn workshop trong trường cấp ba, nói chuyện với học sinh không phải về “làm nghề dancer”, mà về việc dám lắng nghe cơ thể mình.

Họ đã từng làm clip “one take” ngay giữa chợ đêm, chỉ để nói rằng: “Hiphop có thể bắt đầu ở bất cứ đâu, miễn là bạn dám nhảy một nhịp đầu tiên.” Và khi được hỏi vì sao vẫn gắn bó với nhóm suốt ngần ấy năm, một thành viên cười: “Vì tụi mình tin nhau. Trong một thế giới nhiều cạnh tranh và ngờ vực, nhảy cùng người mình tin tưởng đó chính là điều đáng quý nhất.” Last Fire Crew không phải là ngọn lửa rực lên rồi lại tàn. Họ là những người lặng lẽ giữ lửa, từng chút một. Khi mọi thứ đang hướng đến hào nhoáng và trending, họ chọn giữ lại sự đồng điệu giữa người nhạc và đất.

Chúng mình thích biến một nhịp thở thành nhịp beat, biến một động tác đơn giản thành thứ người ta có thể nhớ mãi.

– QUỐC TÍT DANCER

ĐƯỜNG PHỐ LÀ HƠI THỞ CỦA BƯỚC NHẢY

Không gian đường phố chính là phòng tập và sân khấu lớn nhất của Last Fire Crew. Họ không cần những ánh đèn sân khấu hào nhoáng hay hệ thống âm thanh đắt tiền để thăng hoa. Mỗi con phố, mỗi góc công viên hay vỉa hè nhỏ bé đều trở thành nguồn cảm hứng bất tận và là nơi họ thể hiện bản thân trọn vẹn nhất. Từ những đêm dài tập luyện dưới ánh đèn đường mờ ảo, họ cảm nhận được nhịp sống, sự hối hả, đôi khi là những câu chuyện không lời của người qua lại. Cái bụi bặm, cái nắng gió, cái ồn ào của thành phố đều được thổi vào từng động tác, khiến những bước nhảy không chỉ đơn thuần là chuyển động mà còn là minh chứng sống cho sức sống mãnh liệt của văn hóa hiphop trên đất Việt.

ÂM NHẠC THỐI HỒN CHO CHUYỂN ĐỘNG

Âm nhạc trong hiphop thường được xem là linh hồn, nhưng với Last Fire Crew, âm nhạc còn là chất xúc tác giúp họ chuyển hóa cảm xúc thành ngôn ngữ cơ thể. Họ không chỉ đơn thuần di chuyển theo nhịp beat mà hòa mình vào từng khoảnh khắc, biến mỗi nhịp trống, mỗi giai điệu thành hơi thở, thành bước chân sống động. Họ còn tạo ra những âm thanh từ chính cơ thể mình tiếng vỗ tay, tiếng đập chân, tiếng thở biến mọi thứ trở nên gần gũi và chân thực đến mức người xem có thể cảm nhận được sự đồng điệu không lời giữa người nhảy và bản nhạc. Âm nhạc không phải là thứ duy nhất chi phối, mà là điểm khởi đầu để họ thả mình vào một dòng chảy cảm xúc, nơi từng động tác sống động như câu chuyện đang kể.

Mv Dầu Tăm Last Fire Crew

SỨC MẠNH CỦA SỰ GẮN KẾT VÀ TIN TƯỜNG

Không chỉ đơn thuần là một nhóm nhảy, Last Fire Crew được xây dựng trên nền tảng của sự tin tưởng và gắn kết sâu sắc giữa các thành viên. Đối với họ, những buổi tập luyện không chỉ là luyện kỹ thuật mà còn là nơi vun đắp tình cảm, nơi mỗi người học cách lắng nghe và thấu hiểu nhau qua từng bước nhảy. Niềm tin đó chính là sợi dây kết nối, giúp họ đồng bộ từng động tác, hỗ trợ nhau vượt qua thử thách, và cùng nhau tạo ra những màn trình diễn trọn vẹn nhất. Sự gắn bó này không chỉ giúp họ đứng vững trong môi trường cạnh tranh khắc nghiệt của văn hóa đường phố mà còn tạo nên một gia đình thứ hai, nơi mọi người tìm thấy sự sẻ chia và đồng hành.

BƯỚC NHẢY ĐẦU TIÊN LAN TỎA HIPHOP

Last Fire Crew không xem mình là đích đến mà là hành trình dài, nơi mỗi ngày đều là cơ hội để học hỏi và phát triển. Họ luôn mở lòng đón nhận những phong cách mới, những kỹ thuật mới, nhưng đồng thời không quên giữ gìn những giá trị cốt lõi làm nên linh hồn của hiphop: sự chân thật, niềm đam mê và tinh thần cộng đồng. Qua các lớp học miễn phí, các workshop và chương trình giao lưu, họ không chỉ truyền dạy kỹ thuật mà còn chia sẻ câu chuyện, truyền cảm hứng và xây dựng một cộng đồng hiphop vững mạnh, đặc biệt là dành cho thế hệ trẻ. Với Last Fire Crew, sự lan tỏa của văn hóa hiphop không phải là chạy theo xu hướng hay thương mại hóa.

LAST FIRE

LAST FIRE CREW AUDITION

17:30 - 22:00

919

Tầng 6 - số 4 - Ngõ 92 Nguyễn Khánh Toàn

LAST FIRE STUDIO

KICKOFF

think

KICKOFF

PHỦ

LỰA

KHÂU

CHẤT

Biên soạn: **Beslim**

Không chỉ là khái niệm thời trang, còn là cách hiện diện. “Phủ” là bản năng, “lựa” là cảm xúc, “khâu” là sự chần chừ, và “chất” là cá tính riêng.

Tinh thần tự do và chân thành trong bộ sưu tập "Ái", nơi cảm xúc được tôn vinh hơn là ràng buộc bởi khuôn mẫu. Đây cũng là cách cô cố khuyến khích mọi người trẻ có thể sống và yêu theo cách của chỉ riêng mình và không cần phải hợp lý, chỉ cần thật lòng.

tlinh

x

BEUTER®

Ái là cảm xúc
không cần
định nghĩa, chỉ
cần được sống
thật với nó.

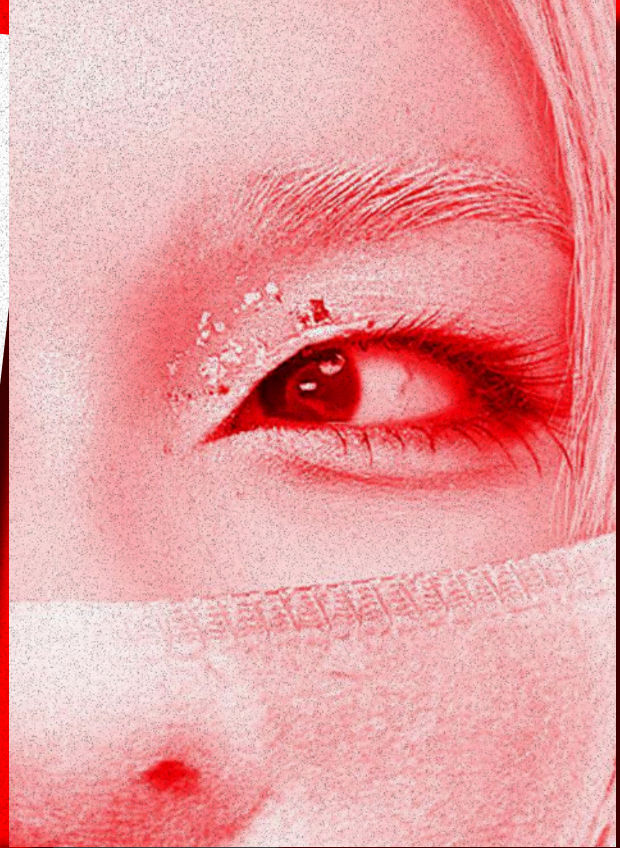

TLINH

KICKOFF

TLINH "ÁI" MERCH LIMITED COLLECTION

HINT

THỜI TRANG NHƯ MỘT LỜI TỎ TÌNH

Sau những bản nhạc khiến người nghe phải dừng lại và cảm nhận từng nhịp thở, tinh tiếp tục mở rộng thế giới nghệ thuật của mình bằng cách... mặc nó lên người. Bộ sưu tập "Ái" merch collection, đánh dấu màn bắt tay giữa nữ nghệ sĩ và cùng The Beuter, không chỉ là loạt sản phẩm thời trang, mà là một chuỗi cảm xúc được dệt nên từ âm nhạc, tình yêu, và chính bản sắc của tinh. Mang tinh thần của một thế hệ không ngại yêu, và luôn chọn cách riêng để sống thật với bản thân.

"ÁI" – KHI CẢM XÚC LÀ CHẤT LIỆU CHỦ ĐẠO

Tên gọi "Ái" không chỉ gợi nhắc đến tình yêu, mà còn là một chủ đề xuyên suốt trong hành trình âm nhạc và cá nhân của tinh. Bộ sưu tập lần này chính là sự hiện thực hóa của điều đó, khi từng item không chỉ để mặc, mà còn để cảm bằng mọi giác quan.

Hợp tác cùng The Beuter, tinh đã cùng đội ngũ chất lọc những yếu tố thị giác và cảm xúc từ các bài hát của mình để đưa vào hình ảnh với chất, chân thành, và rất tinh.

TỪ NHẠC SANG VẢI – HÀNH TRÌNH CHUYỂN THỂ CẢM XÚC

Trong lần hợp tác cùng The Beuter, tlinh Trong lần hợp tác cùng The Beuter, tlinh không chỉ đóng vai “người góp mặt”, mà là người sống cùng từng thiết kế từ đầu đến cuối. Cô không đến để chọn mẫu, mà đến để kể chuyện – bằng một ngôn ngữ khác ngoài âm nhạc.

Cả đội ngũ đã cùng nhau đi qua quá trình dịch chuyển tinh thần ca khúc thành chất liệu, từ những câu hát mộc mạc đến chất vải chạm vào da. Những đường may mềm rũ như giai điệu buông xuống, chậm rãi, tha thiết.

Mỗi thiết kế đều mang theo một mảnh nhỏ cảm xúc từ các bài hát trong “Ái” – có chút bông bở, chút mộng mị, chút hồi phục, và rất nhiều sự dịu dàng. Không có chi tiết nào là ngẫu nhiên. Một nếp gấp, một dòng chữ nhỏ, hay cách bố trí khoảng trống trên mặt vải tất cả đều là phần nối dài từ thế giới âm nhạc mà tlinh xây dựng.

Từng item giống như một bản demo được “mix” lại bằng đường kim, mũi chỉ. Và khi mặc lên, người ta có thể cảm được giai điệu, dù không cần bật nhạc. Đây là thời trang mang tinh thần nghe chậm – mặc chậm – cảm kỹ. Là âm nhạc hiện lên trong dáng áo, chảy theo từng đường gân vải.

Tôi muốn ‘ái’ là thứ mọi người có thể cảm bằng tim, tai và... làn da.

- TLINH

HỌA TIẾT CŨNG BIẾT KỂ CHUYỆN

Không có logo cầu kỳ hay slogan phô trương, bộ sưu tập “Ái” chọn cách kể chuyện nhẹ tay nhưng sâu sắc. Các họa tiết không đóng vai trò trang trí, mà giống như những dòng ghi chú nhỏ trong nhật ký. Những khối vải tách biệt rồi hòa vào nhau, gợi cảm giác va chạm giữa các cung bậc cảm xúc: từ dịu dàng đến bất an, từ tổn thương đến chữa lành. Gợi nhớ đến sự không hoàn hảo trong mỗi người, thứ mà tlinh luôn ôm lấy trong âm nhạc của mình.

Chúng không cần quá nhiều lời giải thích, chỉ cần được cảm nhận. Đó chính là tinh thần chủ đạo của “Ái”: một bộ sưu tập không cần “show off”, nhưng vẫn “show up” đúng lúc, đúng người.

tlinh

x

BEUTER®

Một Đời
Sống Khỏe

tlinh
“*ghệ iu dàu*”
của Cali”

#CALIFORNIAxtlinh

AIR MAX

 AIR MAX

THE AIR MAX 1000 IS A 3D-PRINTED RE-IMAGINATION OF THE AIR MAX 1, AND MADE IN COLLABORATION WITH 3D-PRINTING LEADER ZELLERFELD.

  ARTWORK BY: KING
@IAM.KING.OFFICIAL
© COPYRIGHT 2023. ALL RIGHTS RESEVERS TO KINGTJON JA

DƯỚI DA LÀ CHẤT HÌNH XĂM GIỚI UNDERGROUND

Biên tập: **tangtang**

Trong thế giới nơi tiếng bass rung nền và lyric bắn như đạn, hình xăm không chỉ nằm trên da nó nằm giữa từng nhịp thở của sự sống thật.

Ở Việt Nam, hình xăm từng gắn với định kiến: “dân anh chị”, “bất hảo”, hay “chơi bời”. Nhưng đó là khi người ta còn chưa hiểu rằng, trong giới underground nơi nghệ thuật và cái tôi bùng lên dữ dội xăm không chỉ là nghệ thuật trên cơ thể. Nó là biểu hiện sống còn của cá tính.

Ngày nay, không chỉ rapper mà dancer, tattoo artist, graff artist stylist - ai cũng mang mực. Trong giới underground, mực à tuyên ngôn nghệ thuật. Là “đồng phục” không ai bắt buộc, nhưng ai cũng tự giác mặc vào. Và ngẫu nhất là không hình xăm nào giống như hình xăm nào. Như không nghệ sỹ nào thật sự.

Dế Choắt tại The Weeknd

XĂM LÀ MỘT DẠNG **FLOW** KHÁC BIỆT

Một rapper có thể không cần 100 hình xăm để được công nhận, nhưng gần như ai đã từng nghe tới Wowy, Dế Choắt, BRay, hay Chì Cả, đều nhớ những mảng mực phủ kín tay, ngực, cổ như một dạng verse, một đoạn beat gào thét dưới da. Không có nó, họ vẫn sống.

XĂM LÀ DẤU ẤN CỦA SỰ KHÔNG THUỘC VỀ

Xăm không phải để đẹp, mà để lập địa hạt riêng. Trong giới mainstream, mọi thứ cần sạch, sáng, gọn gàng. Còn underground? Bụi, gắt, gồ ghề và xăm chính là tiếng hú đầu tiên, bảo: "Tao không giống tụi bây". Nó phản ánh nội tâm nhiều hơn là thị hiếu. Không phải để người khác thấy cool.

HÌNH XĂM CŨNG LÀ **STORYTELLING**

Cũng giống như một track hay, hình xăm kể câu chuyện mà lyric không gói gọn được. Dế Choắt có dòng chữ "Never Give Up" gần cổ – ngay đoạn giọng anh bật ra mạnh nhất. Low G có những hình đơn giản, nét như doodle – đúng vibe bài rap lạc quan, đời thường.

Mỗi một hình xăm là một câu chuyện trong đời. Xăm đau để nhớ những ký ức trên da thịt, để nhìn lại tôi từng trải qua những cột mốc nào.

- DẾ CHOẮT

ÂM VANG MỚI

DC TRỞ LẠI, VẪN LÀ DẾ CHOẮT

Biên tập: Neyihp

Dế Choắt, hay giờ đây là DC là cái tên từng tạo nên nhiều tranh cãi sau chiến thắng Rap Việt mùa đầu tiên. Nhưng bên dưới lớp vỏ gai góc ấy là một người nghệ sĩ bền bỉ. Việc đổi tên không chỉ là thay đổi hình ảnh, mà còn là một bước ngoặt trong tư duy làm nhạc.

Dế Choắt tại The Weeknd

Sau Rap Việt, Dế Choắt đổi tên thành “DC” với khát vọng mới. Dù vấp phải nhiều tranh cãi, DC vẫn kiên định với quyết định của mình. Đó là sự thay đổi anh cho là cần thiết, để thoát khỏi cái bóng cũ và vẽ lại hành trình mình.

DC không chỉ thay tên, mà còn đang viết lại hành trình âm nhạc của mình theo cách riêng, ít màu mè hơn, nhưng sâu sắc và đời hơn. Với anh, rap không chỉ để chứng minh bản thân, mà còn là công cụ để chữa lành, để kết nối.

TỪ DẾ CHOẮT ĐẾN DC

Sau chiến thắng tại Rap Việt mùa đầu tiên, Dế Choắt – rapper đến từ Đà Lạt – đã trở thành biểu tượng của sự bứt phá, vượt khó và cá tính đậm đặc đường phố. Nhưng thay vì “giữ lửa” cho cái tên từng làm nên tên tuổi, anh bất ngờ đổi nghệ danh thành DC, với mục tiêu xây dựng hình ảnh hiện đại hơn, quốc tế hơn, để đưa rap Việt ra khỏi biên giới.

KHÁN GIẢ HOANG MANG

Sự thay đổi đến quá nhanh khiến nhiều khán giả không khỏi bối rối. Cái tên “DC” xuất hiện, không kèn không trống, không lời tuyên bố rõ ràng, khiến người hâm mộ giật mình: Dế Choắt đâu rồi? Một số còn nghĩ rằng DC là nghệ sĩ mới, cho đến khi nghe giọng rap quen thuộc – chỉ là, cảm giác quen thuộc ấy cũng không còn nguyên vẹn. Với phần đông người hâm mộ, cái tên Dế Choắt không chỉ là một nghệ danh, mà là đại diện cho một hành trình “từ gác xếp đến sân khấu lớn” – câu chuyện vượt lên nghịch cảnh từng khiến anh trở thành biểu tượng của nghị lực và đam mê.

Sự “đời”, mộc mạc, mang hơi thở đường phố là thứ đã làm nên sức hút rất riêng cho Dế Choắt. Nhưng khi anh xuất hiện với cái tên mới, cùng những bản nhạc có phần “trôi” hơn, “lạ” hơn và ít bụi hơn.

QUAY LẠI VÀ ĐI XA HƠN

Dế Choắt giờ đây không chỉ là người kể chuyện đường phố, mà còn là nghệ sĩ biết lắng nghe chính mình. Anh không vờn khẳng định bằng giải thưởng, mà bằng hành trình tái sinh nghệ thuật. Dù là Dế Choắt hay DC, ngọn lửa vẫn cháy, và anh vẫn ở đây – sẵn sàng cho bản drop tiếp theo.

LÊN TỪ GÓC NHỎ

Biên tập: Neyihp

Những giai điệu underground không còn chỉ vang lên trong những Căn phòng nhỏ, mà đã trở thành tiếng nói mạnh mẽ của cả một thế hệ trẻ Việt Nam.

Trước khi bùng nổ trên sóng truyền hình với King Of Rap và Rap Việt, hip-hop Việt Nam đã âm thầm lớn lên trong cộng đồng underground với sức sống bền bỉ và tinh thần không ngừng đổi mới. Từ những buổi freestyle đường phố đến các bản rap mang đậm cá tính riêng, dòng nhạc này đã trở thành tiếng nói của thế hệ trẻ – đầy năng lượng và khát khao thể hiện. Bài viết này sẽ dẫn bạn khám phá hành trình phát triển đầy màu sắc của rap Việt, từ những ngày đầu cho đến thời kỳ thịnh hành hôm nay.

SỰ TRỖI DẬY CỦA VĂN HÓA UNDERGROUND

Rap và Hip-hop tại Việt Nam không chỉ là một thể loại âm nhạc, mà còn là biểu hiện của một nền văn hóa bản địa đang phát triển mạnh mẽ. Từ những ngày đầu, nhạc underground đã ra đời như một phương tiện để giới trẻ thể hiện cá tính, thách thức các giá trị truyền thống và khám phá những khía cạnh mới của xã hội. Giống như sự phát triển của Hip-hop tại Mỹ, văn hóa này tại Việt Nam đã trở thành một làn sóng trẻ, phản ánh sự thay đổi về nhận thức và giá trị trong một đất nước đang chuyển mình mạnh mẽ. Nó đã trở thành biểu tượng của sự đổi mới, một nhịp đập văn hóa mạnh mẽ trong lòng thế hệ trẻ của Việt Nam.

HIP-HOP NGÔN NGỮ CHUNG CỦA THẾ HỆ MỚI

Sự phát triển của Hip-hop Việt Nam đã mở ra một ngôn ngữ chung cho giới trẻ nơi họ được kết nối, chia sẻ cảm xúc và bày tỏ quan điểm sống. Từ những sân chơi đường phố cho đến sàn diễn quốc tế, Hip-hop không còn là “văn hóa ngách” mà đã dần bước ra ánh sáng. Một trong những khoảnh khắc đánh dấu sự ghi nhận mạnh mẽ nhất chính là màn trình diễn freestyle của Suboi trước Tổng thống Obama vào năm 2016. Từ đó đến nay, rap Việt không chỉ phát triển về số lượng nghệ sĩ và người nghe, mà còn khẳng định vị thế trong đời sống văn hóa đại chúng

Với đà phát triển hiện tại, Hip-hop Việt Nam đang từng bước khẳng định bản sắc riêng và hứa hẹn sẽ còn vươn xa hơn nữa trong tương lai.

16 Typh đi diễn tại trường đại học

ĐỂ ĐI ĐẾN MAINSTREAM LÀ HÀNH TRÌNH KHÔNG DỄ

Sự thành công của các chương trình như “Rap Việt” và “King Of Rap” đã đưa nhạc Rap từ thế giới underground đến với công chúng rộng rãi. Tuy nhiên, sự chuyển mình này cũng đặt ra nhiều thách thức, khi các nghệ sĩ phải cân bằng giữa việc giữ gìn bản sắc cá nhân và đáp ứng kỳ vọng của thị trường đại chúng. Dù vậy, sự phổ cập rộng rãi của Rap đã phần nào minh chứng cho sự thừa nhận của cộng đồng và chính quyền đối với thể loại âm nhạc này.

TƯƠNG LAI CỦA RAP VIỆT: CẦN GÌ ĐỂ BỀN VỮNG

Để Rap Việt tiếp tục phát triển bền vững, cần có sự đầu tư nghiêm túc vào chất lượng âm nhạc, từ việc sáng tác, sản xuất đến hòa âm phối khí. Ngoài ra, việc tạo ra những sản phẩm âm nhạc mang tính nguyên bản, phản ánh đúng, khẳng định đúng bản sắc văn hóa Việt Nam, cũng là yếu tố quan trọng giúp Rap Việt khẳng định vị thế trên bản đồ âm nhạc thế giới.

CẤM MÀY TAO

PUNCHLINE RAP CÒN LẠI GÌ

Biên tập: Photine

Từ chất đường phố gai góc đến sân khấu đại chúng, Rap Việt đang bước vào giai đoạn cần chọn lọc ngôn từ hơn. “Mày – tao” không còn phù hợp để lên sóng.

CẶNG NHƯ DÂY ĐÀN CHƯA RAP LÀ ĐÃ RỜI.

Chương trình Rap Việt đã gây xôn xao cộng đồng rap Việt khi công bố loạt quy định nghiêm ngặt cho vòng casting, từ yêu cầu ngôn từ văn minh, không xưng “mày – tao”, tránh nội dung 18+, đến yêu cầu thí sinh thuộc lời. Những quy định này, dù đơn giản, lại trở thành rào cản lớn với nhiều rapper tiềm năng. Việc không được nhìn giấy khi rap nghe có vẻ dễ, nhưng lại là thử thách lớn trong không gian căng thẳng của casting.

Phản ứng chia đôi: một bên cho rằng đây là bước tiến giúp rap tiếp cận đại chúng, bên còn lại cho rằng nó làm mất đi sự chân thực của hip-hop. Dù ý kiến trái chiều, sự kiện này chứng tỏ rằng khi rap vào mainstream, nghệ sĩ không chỉ cần rap hay mà còn phải biết chơi theo luật mà vẫn giữ được chất riêng...

DƯ LUẬN ĐÃ PHẢN ỨNG NHƯ THẾ NÀO.

Ricky Star, rapper từng thi Rap Việt, từng chia sẻ: “Trò chơi nào cũng có luật... Luật này là để coi sau khi bỏ đi mấy cái tục tĩu và mày – tao thì ‘chất’ của bạn còn lại gì.” G-Ducky và nhiều rapper khác cũng đồng tình, xem đây là cơ hội “vượt khó” để thể hiện kỹ năng chơi chữ. Tuy nhiên, tuy

không ít ý kiến phản đối, cho rằng việc cấm ngôn từ như “mày – tao” hay các đề tài nhạy cảm làm rap mất đi sự chân thực. Khán giả cũng chia phe: người ủng hộ sự chuyên nghiệp hóa, người lại chế meme.

Ảnh chụp dàn ban giám khảo và cố vấn Rap Việt Mùa 4

VIỆT NAM QUY ĐỊNH GÌ VỀ NGÔN TỪ “NẶNG”

Những sản phẩm âm nhạc với ca từ và hình ảnh nhạy cảm, dung tục luôn gây tranh cãi tại Việt Nam. Không chỉ nhạc rap, mà các thể loại như pop, R&B, EDM cũng từng gặp phải chỉ trích vì nội dung phản cảm..

“Nhạc rác” hay “âm nhạc dung tục” là các ca khúc có nội dung hoặc hình ảnh phản cảm, thiếu văn hóa, gây tranh cãi trong

xã hội. Các trường hợp như “Rap Nhà Làm”, Chi Pu, hay MV “There’s No One At All” của Sơn Tùng (bị xử phạt vì hình ảnh tiêu cực) là ví dụ điển hình.

Nghị định 38/2021/NĐ-CP về xử phạt vi phạm hành chính trong lĩnh vực văn hóa, quảng cáo không đúng pháp luật có nói rõ điều này. Cụ thể, Điều 13 trong Nghị định rõ về các vi phạm quy định về lưu hành bản ghi âm, ghi hình có nội dung nghệ thuật biểu diễn. Theo đó, phạt

tiền từ 30.000.000 đồng đến 40.000.000 đồng đối với hành vi lưu hành bản ghi âm, ghi hình có nội dung kích động bạo lực; ảnh hưởng xấu đến quan hệ đối ngoại; sử dụng trang phục, từ ngữ, âm thanh, hình ảnh, động tác, phương tiện biểu đạt, hình thức biểu diễn trái với thuần phong, mỹ tục của dân tộc; tác động tiêu cực đến đạo đức, sức khỏe cộng đồng, tâm lý xã hội.

RAP VIỆT MUỐN ĐƯỢC LÊN SÓNG PHẢI “CHƠI KHÔN” VỚI NỘI DUNG NHẠY CẢM.

Rap/Hip-hop Việt Nam đang ngày càng tiến gần hơn với công chúng đại chúng, nhưng để một bản rap được phát sóng trên các nền tảng chính thống như truyền hình, nghệ sĩ buộc phải học cách ứng xử tinh tế với nội dung nhạy cảm. Từ một thể loại vốn nổi bật với sự gai góc, thẳng thắn và sẵn sàng đụng chạm, Rap Việt khi bước vào môi trường truyền thông rộng lớn phải thay đổi tư duy để được tiếp cận.

Việc xuất hiện trên sóng truyền hình không chỉ là thể hiện cá tính, mà là bài toán dung hòa giữa tự do sáng tạo và chuẩn mực văn hóa. Rap Việt là ví dụ điển hình, khi ngay từ vòng casting, thí sinh đã được yêu cầu dùng ngôn từ văn minh, tránh tục tĩu hay đề cập quá trực diện đến sex, bạo lực, chất kích thích. Đây không phải sự “mất chất”, mà là cơ hội để nghệ sĩ học cách chuyển tải thông điệp bằng ẩn dụ, lối chơi chữ tinh tế và chiều sâu ý tưởng – giúp rap gần gũi hơn với công chúng đại chúng mà vẫn giữ được bản sắc.

Ngoài truyền hình, nhiều nghệ sĩ hiện nay cũng chủ động gắn nhãn “nội dung nhạy cảm” cho các sản phẩm phát hành online – một động thái cho thấy sự văn minh, tự ý thức và trách nhiệm với cộng đồng người nghe, đặc biệt là khán giả trẻ. Tuy vậy, Việt Nam vẫn thiếu một hệ thống phân loại nội dung âm nhạc rõ ràng và chính thức như trong ngành điện ảnh với các nhãn PG, R, 18+, khiến cho quá trình kiểm duyệt đôi khi mang tính cảm quan, phụ thuộc vào quan điểm cá nhân thay vì tiêu chí minh bạch. Điều này không chỉ ảnh hưởng đến sự định hướng sáng tạo của nghệ sĩ mà còn làm khó cho cả quá trình phát hành và tiếp cận khán giả một cách hợp pháp và công bằng. Khi rap học được cách “nói lớn” mà không cần “gào thét”, “đập bàn” mà vẫn văn minh, thì đó cũng chính là lúc rap thật sự trưởng thành và có thể đi đường dài với công chúng đại chúng mà vẫn giữ trọn chất riêng không thể nhầm lẫn.

“LUẬT CHƠI CHUNG” DÀNH CHO CÁC SẢN PHẨM PHÁT TRUYỀN HÌNH.

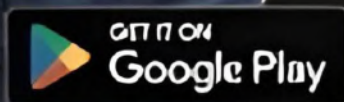
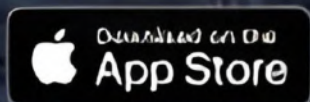
Trên thế giới, đặc biệt ở các thị trường âm nhạc lớn như Âu – Mỹ, thể loại hip-hop, vốn nổi tiếng với sự gai góc và thẳng thắn, buộc phải thích nghi nếu muốn xuất hiện trên các nền tảng phát thanh và truyền hình đại chúng. Những ca khúc có nội dung nhạy cảm như bạo lực, tình dục, chất kích thích hoặc ngôn từ tục tĩu thường bị gắn nhãn “Parental Advisory” trên các bản vật lý hoặc đánh dấu “Explicit” trên các nền tảng số. Đây là cách giúp khán giả chủ động lựa chọn, nhưng đồng thời cũng là dấu hiệu khiến các đài phát thanh và truyền hình cân nhắc hoặc từ chối phát sóng nếu nội dung vượt quá ngưỡng kiểm duyệt. Chính vì thế, ngành công nghiệp âm nhạc đã phát triển khái niệm “clean version” – phiên bản làm sạch lời bài hát để phù hợp với các quy chuẩn truyền thông đại chúng. Với hip-hop, đây là giải pháp phổ biến: nghệ sĩ vẫn giữ nguyên bản gốc trên các nền tảng streaming, nhưng đồng thời tạo một phiên bản sạch để phục vụ việc quảng bá, phát sóng và tiếp cận khán giả rộng hơn.

Việc tạo bản clean không có nghĩa là đánh mất chất hip-hop, mà là dịp để nghệ sĩ thể hiện khả năng biến tấu ngôn từ, giữ được tinh thần phản kháng và storytelling trong hình thức gọn gàng, văn minh hơn. Một số rapper vẫn giữ nguyên bản gốc, chấp nhận không lên sóng như cách bảo vệ lập trường nghệ thuật – cho thấy ranh giới giữa sáng tạo cá nhân và kiểm duyệt luôn là cuộc thương lượng khó khăn.

**INTRODUCING
THE NEW**

≡ Bumble

LỐI RA **ÂM NHẠC** WEAN LÊ

Biên tập: Photine

Wean Lê từng là cậu trai sống trong mặc cảm và ngại thể hiện bản thân. Rap đến với anh như một chỗ dựa và rồi dần trở thành tiếng nói, là cách để kết nối với người khác và bước ra khỏi vỏ bọc của chính mình.

Wean Lê tại sân khấu kịch

TỰ TI HÓA THÀNH TỰ TIN

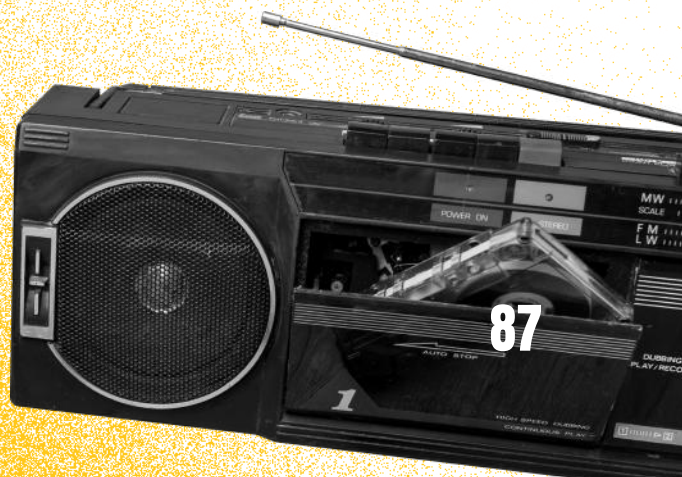
Không phải kiểu thành công nhanh chóng hay viral chỉ sau một bài hit, hành trình của Wean là chặng đường bền bỉ – nơi mỗi bước tiến đều có cái giá phải trả. Anh từng có lúc nghi ngờ bản thân, từng cảm thấy mình không “đủ chất” so với những rapper hardcore hay không “đủ hype” để được công nhận rộng rãi. Nhưng thay vì cố chạy theo số đông, Wean chọn cách tiếp tục đào sâu bản thân, trau chuốt từng câu chữ, từng ý tưởng hình ảnh, từng giai điệu – để mỗi sản phẩm đều là một phiên bản nâng cấp của chính mình.

GU LÀ CÁCH KỂ CHUYỆN

Không chỉ là rapper, Wean còn được biết đến là một trong những nghệ sĩ có gu thẩm mỹ độc đáo. Anh thường xuyên kết hợp thời trang với âm nhạc, tạo ra những visual đậm chất cá nhân vừa nổi loạn, vừa tinh tế. Nhiều MV của Wean mang cảm giác như một bộ phim ngắn, nơi từng outfit, từng bối cảnh đều có dụng ý nghệ thuật rõ ràng. Điều này không chỉ phản ánh tư duy thẩm mỹ vượt khuôn mà còn cho thấy Wean luôn xem nghệ thuật là một tổng thể giao thoa nơi âm thanh, hình ảnh, và cảm xúc cùng nhau kể chuyện.

NÓI NHẸ VÀ NGHE SÂU

Giữa một thế giới nhạc số đầy những giai điệu “ăn liền”, Wean Lê như một làn gió khác biệt nhẹ nhàng, sâu lắng nhưng chạm đúng vào những góc ngách không tên trong lòng người nghe. Nhiều bạn trẻ tìm thấy chính mình trong những câu rap của anh là sự lạc lõng, là hoài nghi, là cô đơn, là ước mơ nhỏ bé không dám gọi tên. Wean không cố gắng trở thành người hùng hay một biểu tượng hoàn hảo. Anh chỉ đơn giản là một người từng sống trong mặc cảm, và giờ đây dùng âm nhạc để nói với người khác.

VIẾT NÊN HÀNH TRÌNH ÂM NHẠC LẶNG THẦM CỦA WEAN LÊ

Wean Lê bắt đầu viết nhạc từ rất sớm – ban đầu chỉ là những câu thơ vụn vặt ghi vội ở cuối trang vở, rồi đến các đoạn rap đầy tâm sự. Âm nhạc đến với anh không phải như một giấc mơ lớn, mà như một nhu cầu tự nhiên để giải bày những điều không thể nói cùng ai. Thuở mới viết, anh giấu gia đình vì sợ bị phản đối. Trong một môi trường không ai theo nghệ thuật, Wean biết mình sẽ bị xem là “mơ mộng viễn vông”.

Không có phòng thu, không producer, không ai hướng dẫn – chỉ có chiếc laptop cũ, mic rẻ tiền và beat free trên mạng. Wean tự học cách viết, thu và mix bằng sự tò mò và kiên trì. Những bản nhạc đầu tiên thu trong phòng trọ nhỏ, trùm chăn để cách âm – thô sơ nhưng chân thật, như chính cảm xúc của anh lúc đó. Sự cô độc giúp Wean phát triển tư duy âm nhạc độc lập. Anh không cần phải chạy theo trend, không áp công thức chỉ viết những gì mình thật sự cảm. Nhạc của Wean không cần câu kỳ và cũng không cần phải có sự khoe mẽ.

WEAN LÊ KHI ÂM NHẠC CHƯA BAO GIỜ LÀ MỘT CUỘC ĐUA

Không phải để chứng minh kỹ năng, không phải để “gây bão” trên mạng xã hội. Mỗi bài hát của anh là một mảnh nhật ký nơi cảm xúc được bóc tách, không phô trương nhưng đầy sức nặng. Đó là cách anh chọn để kết nối với đời: không cần ồn ào, chỉ cần thật. Từ những bản thu đầu tiên chỉ có vài trăm lượt nghe, đến khi đứng trên sân khấu Anh trai say hi giữa hàng chục nghìn người, Wean vẫn giữ một điều không đổi viết từ nỗi buồn, bằng giọng nói thật. Anh không chạy theo trend, không cố tỏ ra “deep”, càng không dùng flow hay rhyme để che đi sự trống rỗng.

Mỗi câu rap đều để thờ để người nghe có khoảng lặng mà cảm. “80% bài tôi viết bắt đầu từ những thứ làm mình buồn nhưng không phải để than vãn, mà để nhìn lại,” Wean chia sẻ. Những bài như Mưa trên mái nhà, Chuyện kể sau hiên, hay Cậu học sinh cấp 3 không tạo ra cao trào, không cố gắng, chỉ nhẹ nhàng trôi nhưng khi nghe kỹ, lại như những vết cắt mảnh mà sâu. Cái “buồn” trong nhạc Wean không ủy mị, mà là sự chấp nhận một nỗi buồn trưởng thành, học được cách ở lại thay vì trốn tránh.

Âm nhạc là cách tôi nói ra những điều không thể nói

- WEAN LÊ

ẢNH HƯỞNG VÀ NHỮNG ĐỊNH HƯỚNG VỀ NGHỆ THUẬT

Trong hành trình làm nhạc, Wean chịu ảnh hưởng rõ rệt từ những nghệ sĩ thiên về chiều sâu cảm xúc và lối viết nội tâm như Đen Vâu, Táo, hay Anderson. Đó đều là những cái tên không ồn ào nhưng để lại dư âm dài lâu và với Wean, đó mới là thứ âm nhạc thực sự đáng giá.

Wean từng chia sẻ, chính ca khúc Ta và nàng của Đen là bài nhạc đầu tiên khiến anh thực sự lặng người. Không cố "thể hiện", không kỹ thuật câu kỳ – bài nhạc ấy chỉ đơn giản là đúng tâm trạng. Và như thế là đủ để chạm. Từ đó, Wean dần hiểu ra một điều: âm nhạc không nhất thiết phải phức tạp hay ồn ào. Điều quan trọng là nó nói đúng lúc, đúng cảm xúc – và thật lòng. Đó cũng là định hướng mà anh chọn theo: làm nhạc không để gây choáng ngợp, mà để tạo sự đồng cảm.

TƯƠNG LAI VÀ TÂM THỂ CỦA MỘT NGƯỜI NGHỆ SĨ TRẺ

Hiện tại, bên cạnh âm nhạc, Wean còn là chỗ dựa kinh tế cho gia đình. Từ một cậu bé từng sống trong mặc cảm và thu mình trước thế giới, anh giờ đây chỉ mong mình đủ vững vàng – để là người đáng tin cậy cho bố mẹ, cho hai em, và cho chính bản thân.

Với Wean, âm nhạc chưa bao giờ là công cụ để nổi tiếng. Đó là cách để kể ra những điều người khác khó nói thành lời. "Nếu một ngày tôi ngừng hát, tôi vẫn muốn được nhớ đến như người từng nói hộ cảm xúc của người khác," anh chia sẻ. Một tâm thể nghệ sĩ bình thân, không cần đứng đầu, chỉ cần đúng lòng.

ALBUM

WECHOICE AWARDS 2024

JUSTATEE - SOOBIN - VŨ CÁT TƯỜNG - HOÀNG DŨNG - KIMMEESE
TLINH - WXRDIE - WEAN - LIL WUYN - LOPE PHAM - RHYDER - TAGE - ROBBER - ANH PHAN - QUEEN B
PHÁO - PHÁP KIỂU - GILL - DANGRANGTO - 52HZ - DBAOLA - DARRYS - MINSICKO - DREAMBLE - GXXFY

ĐỐI TÁC SẢN XUẤT

HOI

UNIVERSAL
UNIVERSAL MUSIC VIETNAM

CREATIVE STUDIO
CABE Artclass

ĐỐI TÁC TRUYỀN THÔNG

DÀI PHÁT THANH

K&K

TRUM.

NET

BẢNG XẾP HẠNG NHỮNG BÀI HIP - HOP ƯA CHUỘNG

Biên tập: **Beslim Lee**

Trong số này, chúng ta sẽ thấy top 10 bản nhạc đang giữ sóng, không chỉ vì giai điệu dễ nhớ, mà còn vì lời ca cắm vào đúng thời điểm và cùng đúng tâm trạng.

Trong kỷ nguyên mà mọi thứ có thể viral chỉ sau một đêm, bảng xếp hạng không còn đơn thuần là bức tường danh giá cho những tên tuổi "máu mặt". Người nghe giờ đây không chỉ tiêu thụ âm nhạc, họ sống với nó và thứ âm nhạc leo top hôm nay, thường là thứ chạm đúng mạch đập của đám đông một cách thật nhanh, mạnh, hoặc đau đúng lúc. Bảng xếp hạng không còn là cuộc đua của riêng những cái tên quen mặt, được đầu tư khủng hay sở hữu lượng fan vô cùng đông đảo.

Từ những bản rap đậm chất đời của thế giới underground bất ngờ trôi lên Top 1, đến old school tưởng cũ kỹ lại được thế hệ mới Gen Z "gọi tên" khi đêm về, thứ hạng giờ đây không còn là sân chơi riêng của nhạc thị trường hay nhạc quảng bá khủng. Ai cũng có thể lọt top nếu nhạc thật sự sống.

Trong số này, chúng ta sẽ cùng nhìn lại top 10 bản nhạc đang giữ sóng, không chỉ vì giai điệu dễ nhớ, mà còn vì lời ca cắm vào đúng thời điểm và đúng tâm trạng người nghe. Vô vàn playlist được xếp sẵn, số liệu đếm từng cú bấm play, bảng xếp hạng hôm nay không chỉ đo ai hot, mà còn soi chiếu gu nghe nhạc của cả một thế hệ.

Và có lẽ, đó mới là thứ làm nên giá trị thật sự của một ca khúc trên BXH: không phải vị trí nó đang đứng, mà là chỗ nó đang giữ trong tim người nghe.

KICKOFF

#1

#2

#3

#4

#5

#6

TOP NHỮNG BÀI HIPHOP ĐƯỢC ƯA CHUỘNG

1. Nghe như tình yêu - HIEUTHUAI
2. She said - Wean Lê & Naomi
3. Đánh đổi - Obito & Shiki
4. Chìm sâu - MCK & Kewtiie
5. Shhhhhhh..... - tlinh & Wean Lê
6. Album "FLVR" - tlinh & LOWG

#1

TOP 1 - NGHE NHƯ TÌNH YÊU (HIEUTHUHAI)

Một bản tình ca mộc mạc nhưng không hề đơn giản. Lời thì nhẹ mà cảm xúc thì nặng, như đoạn hội thoại dang dở trong lòng người trẻ. Bài hát dẫn đầu với số vote áp đảo – đủ thấy tình yêu luôn là đề tài không bao giờ cũ.

TOP 2 - SHE SAID (WEAN LÊ & NAOMI)

Giai điệu trôi như tin nhắn seen không rep, để lại dư âm lạnh và lửng lơ. “She Said” không cần quá nhiều lời, chỉ một câu cũng đủ gây nghiện với màu sắc R&B pha pop khiến track này nghe lần đầu là nhớ, nghe lần hai là nghiện.

#2

TOP 3 - ĐÁNH ĐỔI (OBITO & SHIKI)

Xuất hiện muộn nhưng sức bật không thể xem thường, “Đánh Đổi” leo top với số vote đáng gờm.

#3

KHÔNG GIỎI NÓI NHƯNG ĐÃ NÓI HỘ LÒNG TÔI

Biên tập: **Tangtang**

Không phải ai cũng giỏi kể chuyện bằng lời. Có người chọn im lặng, có người chỉ biết thở dài, và có người như tôi chọn gửi đi một bài hát. Không phải vì bài nhạc có ca từ đao to búa lớn hay giai điệu “gây nghiện”, mà vì có lúc, chỉ một tiếng bass rơi xuống hay một câu hook khẽ buông cũng đủ nói hộ cả lòng mình.

TÔI LÀ ĐỨA KHÔNG GIỎI NÓI

Chưa bao giờ giỏi. Nhất là khi nói về cảm xúc. Mỗi lần muốn giải thích cho ai đó rằng tôi đang buồn, đang nhớ, hay chỉ đơn giản là “hơi mệt”, tôi thường thở dài một cái, rồi thôi. Đã từng thử viết tin nhắn dài, rồi xóa đi. Đã từng nghĩ sẽ gọi, rồi tắt máy. Thay vào đó, tôi thường gửi một bài nhạc. Và không phải vì tôi muốn tỏ ra “deep” hay nghệ sĩ. Mà vì có những lúc, tôi thấy một bài hát có thể gom hết tất cả những điều tôi không biết diễn đạt vào một cái beat, một câu hook, một nốt ngân nhỏ giữa đoạn drop. Tôi từng gửi cho người yêu cũ một bài của Kewtiie sau trận cãi vã: “Mình từng nói sẽ không bỏ nhau, nhưng lời nói bay nhanh như gió...” Tôi không giải thích gì thêm. Họ chỉ seen. Nhưng vài tiếng sau họ gửi lại: “Tui hiểu. Cảm ơn vì vẫn nói bằng cách của mình.” Kể từ đó, tôi không còn thấy mình câm lặng.

KHI PRODUCER THAY LỜI MUỐN NÓI

Có một điều kỳ lạ là: tôi không nghe nhạc vì ca sĩ. Tôi nghe vì producer. Vì người đặt nốt dừng, người chọn tiếng synth rung khẽ đúng lúc, người lặp đoạn loop ấy đúng ba lần rồi ngắt. Đó là người hiểu cảm xúc không cần lời. Và producer underground Việt những người làm nhạc từ phòng ngủ, với sampler rẻ tiền và câu chuyện của chính họ đã thay tôi nói rất nhiều điều. Trong những lần chênh vênh nhất, tôi nghe “một vòng quanh thế giới nhưng lòng không thấy nhà” của ban nhạc MXM. Nghe tiếng footstep thừa thớt trong beat của Larria. Nghe Taynguyensound rải đàn đều đều như đang nói chuyện với chính mình. Họ đâu biết tôi là ai. Nhưng tôi biết, họ từng cảm thấy điều tôi cảm và đã nói hộ tôi.

FAN VOICE MINI SERIES #01

Có những lúc tui không muốn nhắn tin cho ai, không muốn mở đèn, không muốn nói gì. Chỉ bật một bài nhạc rồi ngồi im. Cái bài đó, là "Chìm sâu" của Rhyder. Hoặc "hồi ức" của Xám. Hoặc "trôi" của Cam, hay bất cứ bài nào có cái khoảng lặng kéo dài sau verse cuối. Lúc đó, tui thấy mình không hề cô đơn chỉ là đang có một thế giới nhỏ để trú tạm. Rap không chỉ là âm nhạc để lắng lọc, mà có khi, là nơi để một đứa đang ngồi gục bên cửa sổ thấy lòng mình dịu lại. Không ai chen vào đó, không ai đòi trả lời tin nhắn. Chỉ có mình và bài nhạc.

FAN VOICE MINI SERIES #02

Ngày xưa tui đã từng nghĩ: Rap là phải la hét, là khoe mẽ, là khó nghe. Tới khi nghe "Tự sự" của Low G, tui hiểu: mình sai rồi. Có ai rap mà buồn được như vậy? Có ai kể chuyện như đọc nhật ký nhưng vẫn giữ beat chắc như Low G? Từ đó, tui đi tìm nghe thêm: "Thủ đô Cypher", "Thằng điên", "Có em", rồi cả những bản deepcut như "Không ai nhớ mình".

Rap không phải để chứng minh, mà để thấu hiểu. Không phải để phô trương, mà để bộc lộ. Tui không còn ghét rap. Tui đang học cách lắng nghe nó như đang lắng nghe người khác, và cả bản thân mình.

FAN VOICE MINI SERIES #03

Tui không hiểu hết tiếng lóng, không thuộc hết văn cảnh trong văn hóa hiphop. Nhưng nghe một bài của Sol7 hay Blacka, tui vẫn rưng rưng. Vì có những thứ không cần hiểu bằng lý trí chỉ cần cảm bằng trái tim. Như tiếng thở nhẹ sau một câu bar nặng lòng. Như cách flow rơi đúng một nhịp, làm mình khựng lại trong xe buýt. Hay như tiếng cười khan trong bài "Hồi kết" của Wxrdie.

Nghe rap, không phải để giải mã, mà để cảm thấy mình vẫn sống, vẫn có những thứ đẹp – dù nó không dễ hiểu liền.

FAN VOICE MINI SERIES #04

Tụi tui không có mic xịn. Không có knowledge về mixing, không biết trap snare khác gì boom bap snare. Nhưng tui tui biết một điều: nhạc underground luôn chứa chỗ cho những người không hoàn hảo.

Những bản thu rề rề nhưng thật. Những lyric rất dở dang nhưng chân thành. Những MV quay bằng điện thoại nhưng có nhiều trái tim. Tui thấy mình ở trong đó. Không phải là khán giả ngồi ngoài, mà là một phần của một cộng đồng nhỏ đang thở sống và cảm. Không cần hit. Không cần fame. Chỉ cần có người nghe là đủ.

FAN VOICE MINI SERIES #07

Có những ngày trời không hề mưa, nhưng vẫn muốn che ô. Vì lòng không ướt, nhưng lại ẩm. Những lúc như vậy, tui bật "Vài năm sau" của RPT MCK. Không drama, không ồn ào. Chỉ là một bài rap nhẹ như lời ai đó thủ thỉ: "Mình từng vui mà, nhớ không?". Và thế là đủ để lòng bớt nặng. Rap, đôi khi không cần gần giọng. Không cần flow khét hay punchline ác liệt. Nó chỉ cần đúng lúc, đúng người và đúng những gì mình chưa kịp tự nói với bản thân. Tui từng nghĩ rap là để bung ra những điều mạnh mẽ, để phô diễn kỹ thuật, để ai nghe cũng phải "wow". Nhưng có những bản rap như bài này không nhằm chứng minh điều gì. Nó chỉ đơn giản là đồng hành. Một bản nhạc không đòi hỏi, không dắt tay, chỉ đi bên cạnh.

FAN VOICE MINI SERIES #05

Có bữa, tui đứng ở ban công, nhìn xuống đường và nghĩ: Giá mà mình biến mất. Rồi điện thoại tự shuffle bài "Đi ra đi" của Táo. Không biết vì sao chỉ biết câu: "Chỉ còn lại mình tao..." vang lên như một cái nắm tay kéo lại. Tui dừng suy nghĩ ngồi xuống bật lại bài đó lần nữa. Và rồi thêm bài nữa và nữa âm nhạc không thể chữa lành liền nhưng có thể trì hoãn nỗi buồn.

FAN VOICE MINI SERIES #08

Có những bài, tui không dám nghe lần hai. Như "Có chắc yêu là đây" (Chillies x Wxrdie), hay "Ngày chưa giông bão" bản cover của B Ray. Vì nó đau quá. Vì có những chữ, những câu như cắt trúng vết thương mình giấu kỹ. Nhưng cũng chính vì vậy, tui biết: có người dám nói.

Có người gom lại nỗi buồn mà mình không biết phải gọi tên, rồi biến nó thành nhạc. Không tô hồng, không né tránh, không dễ ngọt chỉ kể thật. Và trong một thế giới nhiều điều giả, tui biết ơn vì rap vẫn giữ lại được chỗ cho sự thật. Rồi có những bài như "Ngày chưa giông bão" bản gốc đã buồn, mà đến khi B Ray cover lại, thêm một lớp thật thà và u tối, tui cảm giác như nghe thấy tiếng ai đó đang cố gắng nói về những điều họ đã bỏ quên hoặc cố quên quá lâu. Không còn là sân khấu, không còn là track nhạc, mà là một cuộc trò chuyện mà người nghe thì tỉnh lặng, còn người rap thì chẳng cần biết có ai đang lắng nghe mình hay không.

FAN VOICE MINI SERIES #06

Tui có người bạn trai cũ. Trong ba năm yêu nhau, anh nói "anh thương em" đúng một lần. Nhưng anh gửi nhạc mỗi tuần. "Gửi anh xa nhớ" bản remix của Andree. "Một ngày buồn" của Wxrdie. "Ghé tai nói nhỏ" của Hieuthuhai. Mỗi bài là một kiểu "nói" mà không thể dùng lời.

Tới giờ, mỗi khi mở lại mấy bài đó, tui thấy hình ảnh một người không giỏi diễn đạt đang cố gắng hết sức để được hiểu. Rap vì không phải ai cũng giỏi nói. Nhưng có thể biết chọn nhạc, để nói giùm lòng mình.

FAN VOICE MINI SERIES #09

Tui từng nghe "Đi về nhà" (Đen & JustaTee) khi lang thang ở Phú Nhuận, giữa những ngày thất nghiệp. Lúc đó, bài nhạc không phải để giải trí mà là dây an toàn níu mình lại khỏi rơi. Tui nghe "Mười năm" khi chuyển nhà. Nghe "Tâm sự tuổi 30" khi đón sinh nhật lặng lẽ. Những bài rap đó không chỉ để nghe mà để đi qua những cột mốc cảm xúc trong đời. Vẫn giữ giọng vẫn cảm xúc, chân thành như một đoạn hồi tưởng.

Bạn có thể đăng ký viết tâm sự tại đây

GÓC KHÔNG NGỦ

NHỮNG ĐIỂM HẸN SẮP NỔ

Biên tập: **Tangtang**

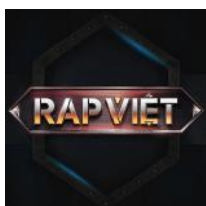
Tháng 6 này, thành phố không chỉ nóng vì nắng hè mà còn vì sắp bùng cháy bởi những sự kiện âm nhạc lớn. Các sân chơi rap đình đám chuẩn bị khai hoả, những lời đồn đồn dập trở thành tin thật và giới trẻ thì đã sẵn sàng để có thể sống trọn từng nhịp beat.

Rap, dance, graffiti, skate văn hóa hip-hop đang sống dậy mạnh mẽ khắp các thành phố Việt Nam. Từ những giải đấu freestyle này lửa đến sàn trượt ván rực lửa đam mê, đây là những sự kiện không thể bỏ qua với bất kỳ ai yêu nhịp sống đường phố và tinh thần DIY. Nơi những

bản beat vang lên, những bước nhảy cháy sàn, và những câu punchline bật tung cả đám đông, từ underground đến ánh đèn sân khấu hip-hop Việt đang bứt phá, sống động hơn bao giờ hết. Từ đường phố đến sân khấu, mọi khoảnh khắc đều mang hơi thở hiphop.

Wowy tại Rap Việt mùa 3

RAP VIỆT 2025 – MÙA GIẢI TRỞ LẠI ————— CHUNG KẾT NGÀY 6/6/2025

Diễn ra tại: SECC – Trung tâm triển lãm Sài Gòn, Quận 7
Sân khấu của những bản rap chất lượng cao, nơi các rapper trẻ có cơ hội vươn lên hàng top và khẳng định tên tuổi. Mùa giải 2025 hứa hẹn sự trở lại của những giám khảo nổi bật, màn kết hợp bùng nổ và loạt producer mới nổi.

KING OF RAP 2025 – THE REBIRTH ————— 14:00, CHỦ NHẬT 4/5/2025

Diễn ra tại: POCPOC Garden, 79A Nguyễn Đình Chiểu, Q.3, TP.HCM
Một phiên bản King of Rap mang phong cách “open mic” nhưng tổ chức bài bản hơn kết hợp giữa giải đấu freestyle và thi trình diễn track original. Đề cao lyricism, kỹ thuật và tư duy trình diễn thực chiến.

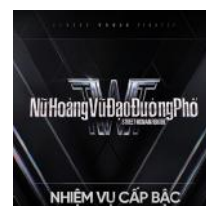

GENFEST 2025 – “PHỐ TRONG PHỐ” ————— DỰ KIẾN THÁNG 11/2025

Diễn ra tại: The Global City, An Phú, TP. Thủ Đức
Lễ hội âm nhạc ngoài trời với concept “kết nối thế hệ”, mang đến những sân khấu âm nhạc hiện đại xen lẫn chất mộng mơ, từ indie đến pop, hiphop và điện tử không gian được thiết kế như một thành phố thu nhỏ.

NỮ HOÀNG VŨ ĐẠO ĐƯỜNG PHỐ ————— TỪ 1/6 ĐẾN 15/8/2025

Diễn ra tại: Đài Truyền hình TP.HCM (HTV) và nền tảng VieON
Một sân chơi vũ đạo chuyên nghiệp dành riêng cho các nữ dancer tài năng. Đây không chỉ là nơi để thi đấu mà còn là hành trình khẳng định bản lĩnh, phong cách và cái tôi nghệ thuật của phụ nữ trong thế giới hiphop, popping và street dance.

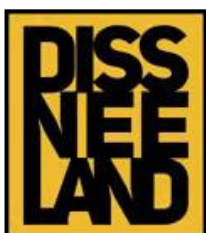

NHỮNG THÀNH PHỐ MƠ MÀNG ————— VÀO NGÀY 28/6/2025

Diễn ra tại: Sân vận động Hoa Lư
Một tour diễn đặc biệt quy tụ những nghệ sĩ có tư duy âm nhạc mới lạ và lãng mạn như Thịnh Suy, T.R.I, Kha, ... tạo nên không gian acoustic – lo-fi – chill pop giữa lòng phố thị đông đúc.

THE WEEKND BAR ————— 17:00 – 02:00 MỖI NGÀY

Diễn ra tại: 66 Huỳnh Thúc Kháng, Quận 1
Không gian bar âm nhạc lấy cảm hứng từ R&B hiện đại, với những đêm diễn DJ và showcase nhỏ mang màu sắc Ánh Sáng Sự Cô Đơn Sự Quyến Rũ kiểu The Weeknd. phù hợp nhấm nháp cocktail và đắm mình trong chất nhạc chậm rãi nhưng dữ dội.

DISSNEELAND XI – ĐỈNH CAO NĂM 2025 ————— VÀO NGÀY 25/6/2025

Diễn ra tại: Thứ Bảy – 22/11/2025
giải đấu battle rap hàng đầu Việt Nam do MC ILL sáng lập, đã trở thành một biểu tượng trong cộng đồng hip-hop kể từ lần tổ chức đầu tiên vào năm 2016. Với khẩu hiệu “Disrespect to get respect”

CASMARA

Антивозрастной обновляющий дневной крем
с SPF 50 для защиты кожи лица от UV-A
и UVB-лучей. Содержит ретинол, витамин
стимулирует выработку коллагена,
укрепляет структуру кожи,
исключает появление морщин,
активизирует обмен веществ,
ночное увлажнение,
дополнительно

50 ml

150
spf

MUGLER

MUGLER

This is the finest
by any other
exclusive B
and a drink
This is the finest
brewer which costs so much to brew and produced
Beechwood Aging produces a taste, it is smoothness
Availability you will find in no other beer at any price.

THE WORLD
RENOWNED

BUDWEISER
LAGER BEER

TRADE MARK

REGISTERED

Budweiser

KING OF BEERS.

BREWED BY OUR ORIGINAL PROCESSES FROM THE
CHOICEST HOPS, RICE AND BEST BARLEY MALT

ANHEUSER-BUSCH, INC.

#SELFIEBUD